

09

jaarverslag

fedasil
FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR
DE OPVANG VAN ASIELZOEKERS

WOORD VOORAF	1
OVER FEDASIL	3
Opdracht	3
Organigram	3
Personeel	4
Budget	5
OPVANGCRISIS	7
2009, kroniek van een crisisjaar	7
Aankomsten	10
Opvangnetwerk	11
Vertrekken	13
Minderjarigen	16
VRIJWILLIGE TERUGKEER	19
HERVESTIGING	23
EUROPEES VLUCHTELINGENFONDS	27
STATISTIEKEN	31
SUBSIDIES	39
ADRESSENLIJST	41

Ce Rapport annuel est également disponible en français.
A concise version of this annual report is also available in English.

Verantwoordelijke uitgever: **Fanny François**, directeur-generaal (ai).
Redactieverantwoordelijke: **Mieke Candaële** | Redactionele coördinatie: **Benoît Mansy**, met dank aan **Lotte Deckers**, **Abdel-Ilah El Abbassi**, **Tine Provoost**, **Carine Vanoverschelde** en **Kristien Vellemans** | Vertaling: **Oneliner** | Grafieken: geven de situatie eind december 2009 weer (tenzij anders vermeld) | Grafische vormgeving: **Signélazer** | Foto's: **Eric de Mildt** | Andere foto: Fedasil (p. 15) | Druk: **Geers Offset** (gedrukt op gerecycleerd papier).

Alle rechten voorbehouden | Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of vermenigvuldigd door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
Brussel, mei 2010.

fedasil

FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR
DE OPVANG VAN ASIELZOEKERS

Woord vooraf

2009, een crisisjaar. Tijdens het lezen van ons achtste jaarverslag zal het u snel duidelijk worden dat de verzaaiing van het opvangnetwerk, vastgesteld in 2008, tijdens 2009 zich heeft voortgezet en is toegenomen.

België kan vandaag niet aan alle personen die bescherming vragen een opvangplaats aanbieden en is hiermee in strijd met zijn internationale verplichtingen. Op het moment van schrijven hebben meer dan 3 000 personen geen plaats gekregen in het opvangnetwerk van Fedasil en zijn partners. De verschillende noodmaatregelen die werden genomen (de opvangcapaciteit verhogen, noodopvang en opvang in hotels, wetswijzigingen die de aankomsten moeten verminderen en de vertrekken stimuleren, verschillende instructies), hebben deze negatieve spiraal niet kunnen doorbreken. Bovendien merken we een stijging van het aantal asielaanvragen in Europa, in het bijzonder in ons land, waar het aantal aankomsten in één jaar tijd steeg met 40%. Binnen deze context waren de werkomstandigheden voor het personeel in de opvangsector, aan het werk bij Fedasil of zijn partners, zeer vermoeiend.

Fedasil roeit met de riemen die het heeft. De federale regering heeft meerdere keren een verhoging van het budget toegekend om bijkomende opvangplaatsen te kunnen creëren. Deze kortetermijnpolitiek beantwoordt dan wel aan de meest dringende noden (voorkomen dat een te groot aantal personen zich op straat bevinden), maar ze lost de crisis niet op. Integendeel, zonder structurele maatregelen zal de opvangcrisis zich nog verder uitbreiden in 2010 en 2011.

Naast het tekort aan opvangplaatsen is er immers de groeiende achterstand in de behandeling van de asielaanvragen. Door een gebrek aan coördinatie hebben beide fenomenen elkaar nog versterkt en konden de betrokken instellingen onmogelijk snel en accuraat reageren.

Opvang en procedure zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, daarom pleit Fedasil voor een globaal en coherent asielbeleid dat de werkzaamheden van alle betrokken instellingen coördineert en op elkaar afstemt. Dat geldt niet alleen voor de opvang en de asielprocedure, maar ook voor het terugkeerbeleid, de overgang van materiële naar financiële steun, de problematiek van de niet-begeleide minderjarigen, de integratie en de toegang tot de arbeidsmarkt.

Elke asielzoeker heeft het recht op een menswaardig leven tijdens de duur van zijn asielprocedure, samen met zijn gezin. Om dit recht te vrijwaren, wil Fedasil mee échte oplossingen aanreiken. Omdat dat onze opdracht is.

Het directiecomité van Fedasil.

**Opvangcentrum in Arendonk.
Eind 2009 bedroeg de bezettingsgraad
in de federale centra 103.5%.**

Over Fedasil

Opdracht

Fedasil, het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, verleent materiële hulp aan asielzoekers in België en aan andere categorieën van vreemdelingen die ook recht hebben op opvang: niet-begeleide buitenlandse minderjarigen (al dan niet asielzoekers), uitgeprocedeerde vreemdelingen voor wie de materiële hulp werd verlengd en minderjarigen van wie de ouders illegaal op het grondgebied verblijven en van wie een OCMW heeft vastgesteld dat deze kinderen hulpbehoevend zijn. Fedasil zorgt, rechtstreeks of samen met zijn partners, voor een kwaliteitsvolle opvang en begeleiding. Het Agentschap staat ook in voor de observatie en de oriëntatie van de niet-begeleide buitenlandse minderjarigen.

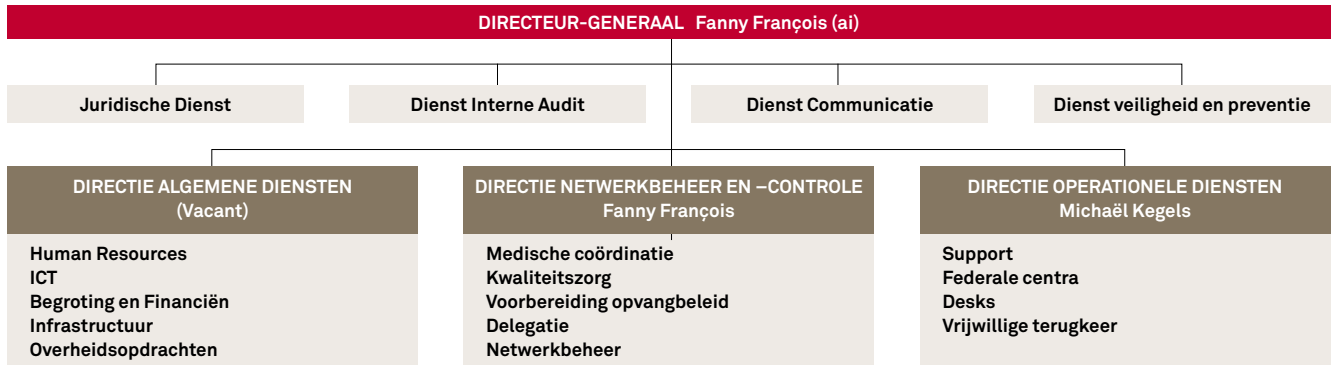
Fedasil draagt bij tot het uitdenken, voorbereiden en uitvoeren van het opvangbeleid. Het Agentschap coördineert ook de programma's voor vrijwillige terugkeer. Fedasil is in België de verantwoordelijke autoriteit voor het Europees Vluchtelingenfonds (EVF). Ten slotte werkt Fedasil ook aan de integratie van de opvangcentra in de gemeenten.

Fedasil is bevoegd om de 'verplichte plaats van inschrijving' van de asielzoekers te bepalen: het is in de opvangstructuur die aan hem/haar werd toegewezen dat de asielzoeker materiële hulp kan ontvangen. Fedasil organiseert ook de betaling van het zakgeld en het verrichten van de 'gemeenschapsdiensten' (taken waarvoor de bewoner een financiële bijdrage ontvangt).

Fedasil is lid van Enaro (European Network of Asylum Reception Organisations), een Europees netwerk van nationale organisaties die asielopvang organiseren. Delegaties uit de Enaro-lidstaten ontmoeten elkaar geregeld om personeel, informatie en 'goede praktijken' uit te wisselen.

Organigram

Het directiecomité van Fedasil, het beslissingsorgaan van het Agentschap, bestaat uit vier directeurs met een managementfunctie: de directeur-generaal, de directeur Netwerkbeheer en -controle, de directeur Operationele diensten en de directeur Algemene diensten.

Nota: Situatie op 1 juni 2010

Personeel

Eind december 2009 werkten er 1 103 personen (966 voltijdse equivalenten) bij Fedasil. Het aantal voltijdse equivalenten steeg in vergelijking met vorig jaar met 18. De medewerkers zijn verdeeld over de 18 opvangcentra (in totaal 790 voltijdse medewerkers) en de hoofdzetel, de dienst Dispatching (Brussel) en de vier regiokantoren (samen 176 voltijdse medewerkers).

EKEREN

Op 31 december 2009 liepen de contracten van de meeste personeelsleden van het opvangcentrum in Ekeren af. De eigenaar van het gebouw, de vzw Klina (Klinieken Noord-Antwerpen), besliste in 2007 om het contract met Fedasil te beëindigen. Het opvangcentrum voor asielzoekers in Ekeren sloot op 31 januari 2010 definitief zijn deuren.

Het merendeel van de 21 personeelsleden van Ekeren vond een nieuwe job binnen Fedasil. Zes werknemers werken er ondertussen in Kapellen, drie in Broechem en één in Arendonk. Ook op de dienst Dispatching en op de hoofdzetel was er telkens plaats voor één persoon. Twee personen kregen een nieuwe werkplek aangeboden, maar gingen er niet op in. Eén personeelslid ging met pensioen. Drie werknemers vonden zelf een nieuwe job, buiten Fedasil. Tenslotte werd van drie mensen die al geruime tijd afwezig waren, het contract beëindigd.

'OMGAAN MET AGRESSIE'

Sinds vier jaar organiseert Fedasil jaarlijks de opleiding 'Omgaan met agressie' voor zijn personeel. Deze opleiding kwam in 2009 goed van pas, want door de overbezetting wordt het samenleven in de opvangcentra er niet gemakkelijker op. Tijdens een tweedaagse training leerde het personeel van de opvangcentra hoe ze het best reageren op agressieve bewoners. Per opvangcentrum nam telkens een groep van ongeveer twaalf mensen eraan deel. Drie externe opleiders van het trainings- en consultancybureau SKAN gaven in 2009 de training.

Aantal voltijdse equivalenten

Arendonk	40,7
Bovigny	39,6
Broechem	41,8
Charleroi	33,1
Ekeren	19,8
Florennes	67,6
Jodoigne	40,1
Kapellen	71,3
Klein Kasteeltje	41,3
Morlanwelz	30,1
Neder-over-Heembeek	114,4
Pondrôme	26,4
Rixensart	40,4
Sint-Pieters-Woluwe	84,7
Sint-Truiden	28,5
Steenokkerzeel	22,6
Sugny	28,4
Virton	19,3
Hoofdzetel *	175,8
TOTAAL	965,9

* Inbegrepen regiokantoren, Dispatching en cel TBC, medische cel en ICT zones.

REKENHOF NEEMT PERSONEELSBEHEER VAN FEDASIL ONDER DE LOEP

In 2009 voerde het Rekenhof, een onafhankelijk orgaan dat instaat voor de controle op de openbare financiën, een onderzoek uit naar de personeelscyclus van Fedasil. Op 15 juli overhandigde het Rekenhof zijn auditverslag aan het federaal parlement. Hoewel nog enkele punten voor verbetering vatbaar zijn, bleek uit het verslag dat het personeelsbeleid van Fedasil over het algemeen efficiënt en ethisch is. In zijn verslag analyseerde het Rekenhof de belangrijkste processen inzake personeelsbeheer, zoals de aanwervingen, de lonen en de loopbanen. Hieruit bleek dat Fedasil een efficiënt personeelsbeheer heeft en dat de personeelsdienst over deskundig personeel beschikt.

“Deze jonge organisatie heeft al belangrijke stappen gezet om tot een gedegen interne beheersing van de personeelscyclus te komen. Op een aantal punten zijn er echter nog verbeteringen mogelijk.” Zo luidde de conclusie van het auditverslag van het Rekenhof. Het Rekenhof wees in zijn conclusie ondermeer op een gebrek aan procedurehandleidingen en op een “moeilijke relatie” tussen de centra en de hoofdzetel. Zo zouden de HR-bevoegdheden van de opvangcentra duidelijk moeten worden vastgelegd. Het Rekenhof merkte ook op dat slechts twee van de vier mandaatfuncties bij Fedasil werden ingevuld.

Budget

ONTVANGSTEN

In 2009 bedroeg het totaal budget aan ontvangsten van Fedasil 253 536 122 euro, verdeeld als volgt:

– Federale dotatie	246 855 000 €
– Bijdrage van het Europees Vluchtelingenfonds	5 318 777 €
– Diverse eigen ontvangsten	394 066 €
– RVA-subsidie	968 279 €

UITGAVEN

In 2009 bedroeg het totaal budget aan uitgaven van Fedasil 282 875 094 euro, verdeeld als volgt:

Personeelskosten

De personeelskosten (44,90 miljoen euro) dekken voornamelijk de lonen en vergoedingen van het personeel.

Werkingskosten

Het budget van de werkingskosten (46,38 miljoen euro) van de federale opvangcentra en de hoofdzetel dekt de volgende kosten:

– Huur, kosten, onderhoud en herstellingen	7 156 500 €
– Kantoorkosten	979 520 €
– Kosten voor publicaties en publiciteit	172 140 €
– Geschillen	280 000 €
– Financiële kosten	56 673 €
– Andere prestaties en werken van derden	814 522 €
– Kosten voor de huisvesting van asielzoekers	22 954 065 €
– Medische kosten voor asielzoekers	13 965 780 €

Investeringskosten

Fedasil beschikt over bijzondere kredieten (2,5 miljoen euro) om de investeringen van de federale opvangcentra en van de hoofdzetel te financieren.

Uitgaven aan derden (de opvangpartners)

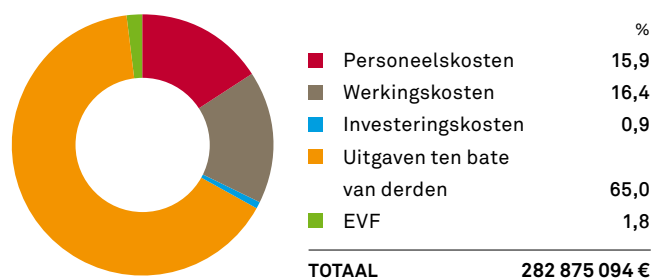
Als coördinator van het opvangnetwerk stort Fedasil subsidies (184 miljoen euro) om de opvang van asielzoekers door andere structuren en het programma voor vrijwillige terugkeer te financieren. In 2009 werden die subsidies als volgt verdeeld: 51 % aan de ocmw's, 45 % aan het Belgische Rode Kruis en aan ngo-partners, 3 % aan ngo's voor het programma voor vrijwillige terugkeer en 1 % aan de gemeenten die een opvangcentrum op hun grondgebied hebben.

Europees Vluchtelingenfonds (EVF)

Als verantwoordelijke autoriteit in België voor het beheer van het EVF beschikt Fedasil over de financiële middelen die de Europese Unie hiervoor aan België geeft. Die middelen dienen om de uitgaven te dekken van organisaties die goedgekeurde EVF-projecten uitvoeren (5,07 miljoen euro). De projecten worden voorgesteld op pagina 27-29.

In 2009 vertoonde het budget van het Agentschap een deficit van 29,34 miljoen. Het deficit wordt gefinancierd door de budgettaire reserves van de voorgaande jaren.

Budget uitgaven 2009

Samu social (Brussel).

**Opvang van asielzoekers in opvangstructuren
voor daklozen (mei-oktober 2009).**

Opvangcrisis

2009, kroniek van een crisisjaar

De verzadiging van het opvangnetwerk die in 2008 werd vastgesteld, heeft zich voortgezet en is nog toegenomen in 2009. Een crisisjaar voor de sector, waarin men een aanzienlijke toename van het aantal asielzoekers heeft vastgesteld (+40 % in een jaar). Bij gebrek aan beschikbare plaatsen kon geen opvangoplossing worden voorgesteld aan alle personen die daar normaal gesproken recht op hebben.

Er werden verschillende maatregelen genomen om uit de crisis te geraken. Die inspanningen kunnen worden ingedeeld rond drie assen:

- het aantal nieuwkomers in het netwerk beperken
- de opvangcapaciteit verhogen
- het verlaten van het opvangnetwerk bevorderen.

Eind 2009 waren er 18 164 personen ondergebracht in het gewone opvangnetwerk, in een noodopvangstructuur of in hotels, waardoor de bezettingsgraad steeg tot 105,8%!

De maatregelen zijn beschreven op de volgende bladzijden. De verschillende statistieken van 2009 vindt u op pagina 31-37.

Januari

5 JANUARI het Rode Kruis opent een opvangcentrum in Bého (Gouvy) met 70 plaatsen.

19 JANUARI de Kern (beperkte Ministerraad) geeft zijn akkoord voor de oprichting van nieuwe opvangplaatsen voor asielzoekers. Fedasil en zijn partners gaan door met het zoeken naar gebouwen die kunnen dienen als opvangcentrum.

EIND JANUARI tijdelijke noodopvang en nachtopvang (40 plaatsen) op het militaire domein van Evere (Brussel).

Februari

6 FEBRUARI de Ministerraad kent aan Fedasil een budget van 5 miljoen euro toe voor de oprichting van 850 nieuwe opvangplaatsen voor een duur van zes maanden. Minister Marie Arena legt het Parlement het evaluatierapport voor van de wet betreffende de opvang van asielzoekers ('opvangwet').

Maart

3 MAART Fedasil en zijn partners zijn aanwezig op een hoorzitting in de Senaat, in het kader van de evaluatie van de opvangwet.

17 MAART start van de evaluatie van de asielpcedure in de Senaat.

26 MAART minister van Migratie- en Asielbeleid, Annemie Turtelboom, ondertekent een 'mini-richtlijn' voor regularisatie voor een beperkt aantal personen.

April

17 APRIL wegens een tekort aan plaatsen kan de Dispatching aan een twintigtal personen geen opvangplaats toekennen. Tussen 17 en 30 april was dat het geval voor meer dan 300 personen.

Eerste veroordelingen van Fedasil om, op straffe van dwangsommen, personen op te vangen die recht hebben op een opvangplaats.

Mei

BEGIN MEI in de opvangcentra in Arendonk en Bovigny worden prefab woonmodules geplaatst (samen goed voor 130 extra plaatsen)

4 MEI heropening van de noodopvang voor asielzoekers in het Samu social, een opvangstructuur voor daklozen in Brussel (200 plaatsen).

19 MEI na een beslissing van de Ministerraad stuurt Fedasil instructies betreffende de wijziging van de code 207 voor bewoners die vóór 1 juni 2007 een asielpcedure hebben opgestart.

28 MEI richtlijn van Fedasil betreffende het einde van de opvang van 'illegale families' (KB 24.06.2004) afkomstig uit nieuwe lidstaten van de Europese Unie (uitgezonderd Bulgarije en Roemenië). Start van de opvang van asielzoekers in hotels, omdat er onvoldoende plaats is in het traditionele opvangnetwerk.

Juni

16 JUNI 'Zuurstof voor de opvang', een actie van het personeel van Fedasil en de partners voor de Dispatching om de overbezetting aan te klagen en meer opvangplaatsen te eisen.

29 JUNI publicatie van het rapport van de federale Ombudsman over de open en gesloten opvangcentra.

Juli

Het probleem van de opvangplaatsen treft ook de niet-begeleide buitenlandse minderjarigen (NBBM). Een veertigtal minderjarigen wordt opgevangen tussen volwassen bewoners, zonder aangepaste begeleiding.

8 JULI omdat er geen oplossing komt voor het gebrek aan opvangplaatsen beslist Fedasil om zijn Dispatching te sluiten voor nieuwe asielzoekers.

10 JULI het Rode Kruis slaat tenten op om 100 mensen op te vangen op de terreinen van zijn hoofdzetel in Mechelen.

13 JULI minister Marie Arena dwingt de Dispatching om opnieuw te openen.

13 JULI Fedasil vraagt zijn partners hulp voor de begeleiding van de mensen die in een hotel zijn ondergebracht.

14 JULI minister Arena erkent dat er grenzen zijn aan de opvangcapaciteit. Zij aanvaardt dat Fedasil het aantal personen dat in hotels wordt ondergebracht, beperkt tot 700.

17 JULI Philippe Courard (PS) vervangt Marie Arena en wordt staatssecretaris van Maatschappelijke Integratie. Staatssecretaris Melchior Wathelet (CDH) krijgt de portefeuille van Asiel- en Migratiebeleid in de plaats van Annemie Turtelboom.

17 JULI de Ministerraad beslist om drie gebouwen ter beschikking te stellen voor asielzoekers (in Florennes, Tongeren en Elsene).

18 JULI akkoord binnen de federale regering over de regularisatie.

23 JULI begin van het overleg binnen de regering tussen de staatssecretarissen Courard en Wathelet en premier Van Rompuy.

Augustus

4 AUGUSTUS het federaal opvangcentrum van Florennes wordt uitgebreid met 68 plaatsen, zoals voorzien door de Ministerraad. De twee andere sites (Tongeren en Elsene) zullen er uiteindelijk nooit komen.

13 AUGUSTUS eerste bezoek op het terrein van staatssecretaris Courard (in Florennes).

17 AUGUSTUS de kaap van 1 000 personen die in een hotel worden opgevangen, wordt overschreden.

September

15 SEPTEMBER begin van de regularisatieprocedure opgestart door staatssecretaris Wathelet.

18 SEPTEMBER omdat er te weinig plaatsen beschikbaar zijn in het opvangnetwerk of in hotels, kan aan sommige asielzoekers opnieuw geen opvangplaats aangeboden worden.

18 SEPTEMBER de Ministerraad beslist om 1 200 extra plaatsen te creëren (nieuwe centra en individuele woningen) en het budget voor 2009 van Fedasil op te trekken met 9,57 miljoen euro. De Ministerraad neemt ook nota van de noodzaak voor Fedasil om zijn personeel uit te breiden.

22 SEPTEMBER richtlijn van Fedasil betreffende de opheffing van de code 207 voor bepaalde categorieën van bewoners op vrijwillige basis.

25 SEPTEMBER rapport van de federale Ombudsman dat de weigering om illegaal verblijvende kinderen op te vangen aan de kaak stelt.

Oktober

1 OKTOBER de Inspectie van Financiën weigert de aanwerving van personeel door Fedasil omwille van budgettaire redenen. Dat verbod wordt opgeheven na een beroep bij staatssecretaris Wathelet, belast met het budget.

20 OKTOBER de bezettingsgraad in het opvangnetwerk behaalt een record: 110% bezetting

21 OKTOBER richtlijn van Fedasil betreffende het einde van de opvang van niet-begeleide buitenlandse minderjarigen die geen asiel aanvragen. Enkele dagen later vraagt staatssecretaris Courard om die richtlijn in te trekken.

30 OKTOBER ontmoeting tijdens het dieptepunt van de crisis tussen het personeel van Fedasil en staatssecretaris Courard.

31 OKTOBER einde van de opvang van asielzoekers in de Samu social.

November

2 NOVEMBER Fedasil legt de operationele grens voor het aantal mensen dat in een hotel wordt opgevangen vast op 1 200.

2 NOVEMBER betaling van de eerste dwangsommen door Fedasil volgend op de veroordeling om meerdere asielzoekers op te vangen.

16 NOVEMBER sensibiliseringsactie van het personeel van de Dispatching om aan te geven hoe problematisch hun dagelijks werk is.

18-23 NOVEMBER oprichting van een vluchtelingenkamp in Brussel. Verschillende ngo's klagen opnieuw de opvangcrisis en het gebrek aan politieke wil aan.

20 NOVEMBER de Ministerraad stelt tijdelijk nieuwe gebouwen ter beschikking van asielzoekers (een kazerne in Dinant en verschillende appartementen van het oude bureau van de Rijkswacht).

December

1 DECEMBER de evaluatie van de asielprocedure wordt voorgesteld in de Senaat.

2 DECEMBER actie van het personeel van het centrum van Sint-Truiden om te protesteren tegen het feit dat het contract van twee van hun collega's niet wordt verlengd. Fedasil en de vakbonden eisen de verlenging van tijdelijke contracten, geblokkeerd bij de Inspectie van Financiën.

8 DECEMBER opening van het Rode Kruiscentrum in Heusden-Zolder (94 plaatsen).

17 DECEMBER de kazerne van Poelkapelle wordt gekozen door de Ministerraad om asielzoekers op te vangen. Beheer van de site door Fedasil vanaf januari 2010.

17 DECEMBER Premier Yves Leterme lanceert een oproep tot de bevolking en verenigingen om asielzoekers en daklozen te hulp te komen.

23 DECEMBER opening van een noodopvangcentrum van het Rode Kruis in Dinant (240 plaatsen).

26 DECEMBER opening van een opvangcentrum van het Rode Kruis in Banneux (140 plaatsen).

30 DECEMBER in het Parlement wordt de wijziging van de opvangwet gestemd.

Dispatching Fedasil.

In 2009 kregen 2 700 personen geen opvangplaats.

Aankomsten

ASIELAANVRAGEN

In 2009 werden in België 17 186 asioldossiers geregistreerd (dit zijn 22 785 personen rekening houdend met de meereizende partners en kinderen). Dat is een stijging met 40% ten opzichte van 2008.

Begin 2009 kon (net als in 2008) de stijging voornamelijk worden toegeschreven aan een stijging van het aantal meervoudige aanvragen. 25% van de asielzoekers had voordien al een asielaanvraag in België ingediend. Vanaf september 2009 steeg echter ook het aantal eerste asielaanvragen fors. Vooral in de loop van het laatste kwartaal van 2009 waren er veel aankomsten (2 023 dossiers in december!). Meer informatie: www.cgvs.be.

In de Europese Unie werden in 2009 246 210 asielaanvragen geregistreerd (7% meer dan in 2008). De belangrijkste opvanglanden zijn Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Duitsland. België komt op de 6e plaats (van de 27). In verhouding tot hun totale bevolking hebben in 2009 Malta, Cyprus en Zweden de meeste asielzoekers opgevangen. België staat hier op de 5e plaats, met een verhouding van 16 asielzoekers per 10 000 inwoners.

De toename van het aantal asielaanvragen (en bijgevolg van de aankomsten in de opvangstructuren) heeft in grote mate bijgedragen tot de overbezetting van het opvangnetwerk.

MEERVOUDIGE AANVRAGEN

Eind 2009 keurt het Parlement verschillende wijzigingen goed van de 'opvangwet' (wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen). De wijzigingen werden van kracht op 10 januari 2010 en komen overeen met praktijken die al min of meer geïnstitutionaliseerd waren en die vanaf nu dus bekrachtigd zijn door de wet. Voor de aankomsten in het opvangnetwerk hebben de wijzigingen betrekking op de meervoudige asielaanvragen.

Personen die een derde of latere asielaanvraag indienen, verliezen automatisch hun recht op opvang. Een uitzondering is echter toegestaan als het gaat om kwetsbare personen, aan hen wordt wel een plaats toegekend. Wanneer een derde of latere asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) overgemaakt wordt aan het CGVS, wordt het recht op materiële hulp opnieuw ingesteld en krijgt de betrokken persoon opnieuw een opvangstructuur toegewezen.

(NIET-) TOEWIJZINGEN

De Dispatching van Fedasil, gevestigd in de gebouwen van de DVZ, is belast met de toewijzing, wijziging en opheffing van de verplichte plaats van inschrijving (de 'code 207'). In 2009 heeft de Dispatching 23 250 personen naar een opvangstructuur verwezen, dat is bijna 50% meer dan in 2008.

Wanneer er niet onmiddellijk naar een permanente opvangstructuur doorverwezen kan worden, omwille van een tekort aan plaatsen, stuurt de Dispatching de personen voorlopig naar het transitcentrum van Sint-Pieters-Woluwe, naar hotels of naar noodopvangstructuren. Naar die opvangstructuren werden meer dan 16 000 personen doorverwezen, dat is 70% van de toewijzingen in 2009! Deze personen werden vervolgens overgeplaatst naar een gewone opvangplaats, in functie van de beschikbaarheid.

In 2009 zag de Dispatching zich ook genoodzaakt om aan meer dan 2 700 personen geen toewijzing te verlenen, vooral vanaf oktober (de opvangwet voorziet deze mogelijkheid in een dergelijke situatie). Zij kregen geen code 207. Hoewel ze in principe recht hadden op opvang, werden ze doorverwezen naar een OCMW waar ze financiële steun konden vragen.

Sommige personen hebben ernaar gestreefd om toch opvang te krijgen en spanden een rechtszaak aan. Bijgevolg werd het Agentschap veroordeeld om op straffe van dwangsommen (tussen de 250 en 500 euro per dag en/of per persoon) verschillende van die personen op te vangen. In 2009 (tussen 2 november en 31 december) heeft Fedasil in totaal 163 250 euro betaald aan dwangsommen. Dat cijfer komt overeen met 34 eisers (dit is een vijftigtal personen - alleenstaanden of gezinnen). Intussen werd aan die personen een opvangplaats aangeboden.

Naast asielzoekers omvat deze groep ook twee 'illegale families' die recht hebben op opvang op basis van een koninklijk besluit van 24.06.2004. Bij gebrek aan beschikbare opvangplaatsen, antwoordde de Dispatching (vanaf april 2009) negatief op elke nieuwe aanvraag voor een opvangplaats voor die gezinnen (meer informatie over de 'illegale families' op blz. 16-17).

Opvangnetwerk

De uitbreiding van het opvangnetwerk is de belangrijkste as waar rond gewerkt werd om een antwoord te bieden aan de opvangcrisis. Deze maatregel kreeg toch de goedkeuring van de federale overheid, die meerdere malen budgettaire middelen en infrastructuren vrijmaakte om de opvangcapaciteit te vergroten.

De creatie van bijkomende opvangplaatsen werd in de loop van het jaar opgedreven. De capaciteit van het opvangnetwerk steeg van 15 862 plaatsen eind 2008 naar 17 168 plaatsen eind 2009 (noodopvang en observatie- en oriëntatiecentra - OOC's - voor minderjarigen niet inbegrepen). Op één jaar tijd is dat goed voor een netto toename van 1 306 plaatsen.

BEZETTING

Het opvangnetwerk beheerd door Fedasil bestaat uit verschillende partners die collectieve of individuele opvangstructuren aanbieden. De verdeling per operator ziet er als volgt uit: 44% van de plaatsen worden beheerd door de OCMW's (de lokale opvanginitiatieven - LOI's), 23% van de plaatsen worden rechtstreeks door Fedasil beheerd (de open federale centra), 15% door Croix-Rouge Communauté francophone, 9% door het Rode Kruis Vlaanderen en 9% door de ngo-partners (Ciré en Vluchtelingenwerk Vlaanderen). Daar kan men nog het opvangcentrum in Erezée aan toevoegen (47 plaatsen) dat beheerd wordt door de Socialistische mutualiteiten, de transitopvang in het Klein Kasteeltje (112 bedden) en de 1 209 mensen die in een hotel werden ondergebracht.

Eind 2009 verbleven in totaal 18 164 mensen in het opvangnetwerk, een recordbezettingsgraad van 105,8%.

Deze bezettingsgraad vergelijkt het aantal opgevangen personen met de voorziene structurele capaciteit. Deze graad kan de 100% overschrijden dankzij de terbeschikkingstelling van noodbedden en extra 'crisisbedden' in de opvangcentra. In werkelijkheid is de situatie al kritiek vanaf een bezettingsgraad van 94%, aangezien niet steeds alle beschikbare bedden kunnen worden gebruikt. Soms gaan er plaatsen verloren. Bijvoorbeeld als in een kamer voor een gezin van 6 personen een gezin van 5 personen verblijft, of als een kamer niet gebruikt kan worden omwille van opruimingwerken.

NOODOPVANG EN HOTELS

Net zoals in 2008 werden verschillende noodopvangstructuren opgericht om het aantal bedden te verhogen. Het transitcentrum van Sint-Pieters-Woluwe werd zwaar belast. De transitopvang in het Klein Kasteeltje, opgestart in 2008, werd voortgezet in 2009. Fedasil deed ook een beroep op Samu social (opvangstructuur voor daklozen in Brussel) om 200 asielzoekers tussen mei en eind oktober 2009 onder te brengen.

In mei 2009 werden de eerste asielzoekers ondergebracht in goedkope hotelkamers, voornamelijk in Brussel en omstreken. Een maand later verbleven 700 asielzoekers op hotel. In november 2009 legde Fedasil de operationele limiet voor het beheer van de hotelopvang op 1 200 mensen.

Hoewel de opvang in hotels asielzoekers kan aantrekken, biedt deze opvang niet de begeleiding die voorzien is in de traditionele opvangstructuren (sociaal, juridisch, medisch...). De asielzoekers worden in hotels ondergebracht, in afwachting van een plaats die vrijkomt in het netwerk. Pas vanaf dat moment begint hun asielprocedure want deze wordt bevroren tijdens het verblijf in het hotel. Binnen Fedasil werd een cel 'hotels' opgericht om de plaatsen in de hotels te coördineren, de overplaatsingen op te volgen en de facturatie en de verdeling van de maaltijdcheques te beheren (6 euro per persoon en per dag).

NIEUWE PLAATSEN

In een jaar tijd werden meer dan honderd mogelijke sites onderzocht, met variabele haalbaarheid. De betrokkenen (Fedasil, partners, de overheid) werden geconfronteerd met de moeilijkheid om nieuwe structuren te openen, omwille van tegenkanting op lokaal niveau, problemen met de infrastructuur of budgettaire problemen. Gezien de opening van nieuwe centra (vaak) lange onderhandelingen vergt, werd een meerderheid van de plaatsen geopend in individuele structuren (via OCMW's of ngo's).

Op 6 februari 2009 maakte de Ministerraad een budget vrij van 5 miljoen euro voor de oprichting van 850 'tijdelijke' opvangplaatsen. Op 17 juli stelt de overheid drie sites ter beschikking voor de opvang van asielzoekers (Florennes, Elsene, Tongeren). Een maand later was de nieuwe uitbreiding in het opvangcentrum van Florennes een feit (68 plaatsen). De opening van

de twee andere centra, in Tongeren (120 plaatsen) en Elsene (350 plaatsen in de appartementen van de federale politie), is niet langer actueel... Op 18 september besliste de Ministerraad om 1 200 bijkomende plaatsen te creëren (nieuwe centra en individuele woningen) en om het budget van Fedasil voor 2009 met meer dan 9,5 miljoen te verhogen. De piste van een centrum in Oostende, weerhouden door de regering, zal uiteindelijk niet uitgewerkt worden. Later op het jaar werden echter wel nieuwe centra geopend in Heusden-Zolder (Rode Kruis, 94 plaatsen) en in Banneux (Croix-Rouge, 140 plaatsen). Ten gevolge van de Ministerraad van 20 november werden een kazerne in Dinant (Croix-Rouge, 240 plaatsen) en verschillende appartementen van de oude rijkswacht verspreid over het land, vrijgemaakt voor de opvang van asielzoekers. Ten slotte werd na de laatste Ministerraad van het jaar (op 17 december) een kazerne in Poelkapelle ter beschikking gesteld van Fedasil om er begin 2010 asielzoekers op te vangen (in een eerste fase goed voor 100 plaatsen).

Andere pistes om het opvangnetwerk in 2010 uit te breiden, door nieuwe opvangcentra of individuele woningen te openen, worden nog bestudeerd. Er zijn ook uitbreidingen voorzien in de bestaande federale centra door het plaatsen van prefab woonmodules. Dergelijke woonmodules bestonden al in 2009 in de centra van Arendonk en Bovigny.

Meer details over de uitbreiding van het opvangnetwerk in 2009 vindt u in de statistieken op pagina 31-37.

In 2009 zette de werkgroep belast met de coördinatie van de verschillende crisismaatregelen het werk verder dat in 2008 werd aangevat. De directie van Fedasil stelde Veerle Berx (directeur opvangcentrum Broechem) aan als 'crisismanager', van juni tot december 2009.

De betrokkenen (Fedasil, partners, de overheid) werden geconfronteerd met de moeilijkheid om nieuwe structuren te openen, omwille van tegenkanting op lokaal niveau, problemen met de infrastructuur of budgettaire problemen.

Hotel in Leuven.

Door een tekort aan vrije plaatsen, worden vanaf mei 2009 asielzoekers opgevangen op hotel.

Vertrekken

In 2009 verstuurde Fedasil twee belangrijke instructies (wijziging en vrijwillige opheffing van code 207) die ervoor moeten zorgen dat bepaalde categorieën van bewoners het netwerk verlaten. Samen zorgden deze twee maatregelen voor het vertrek van 4 300 personen (in 2009 en begin 2010). Bovendien hebben nog eens 500 mensen het netwerk verlaten ten gevolge van een instructie van eind 2008 (opheffing code 207). De wijziging van de 'opvangwet' die eind 2009 gestemd werd (wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen), stelt Fedasil ook in staat om verschillende maatregelen te nemen om de vertrekken aan te moedigen.

CODE 207?

De Dispatching van Fedasil wijst een opvangstructuur toe aan een asielzoeker. Deze opvangstructuur wordt op administratief niveau aangeduid met een code. Code 207 is de verplichte plaats van inschrijving die het mogelijk maakt de verantwoordelijke aan te wijzen die materiële hulp moet bieden aan de asielzoeker. Die blijft verantwoordelijk zolang de procedure en de beroepsmogelijkheden lopen. Er komt een wijziging van deze code 207 wanneer personen overgebracht worden naar een andere opvangstructuur.

Om het opvangnetwerk te verlichten (en ook om plaatsen vrij te maken voor nieuwkomers) ging Fedasil in 2009 over tot een vrijwillige opheffing van code 207 of tot een wijziging naar een code 207 'OCMW' voor bepaalde bewoners.

OPHEFFING VAN CODE 207

Als de code 207 wordt opgeheven, dan verlaat de betrokkene het opvangnetwerk en is hij vrij om te kiezen in welke gemeente hij zich wil vestigen en financiële steun vragen. Eind 2008 stuurde Fedasil een instructie naar alle opvangstructuren in verband met de opheffing van code 207 van bepaalde categorieën bewoners: gezinnen die al minstens vier jaar verwickeld waren in de asielprocedure (beroep bij de Raad van State inbegrepen) en de alleenstaanden die al minstens vijf jaar met de procedure bezig waren. Een vijfhonderdtal personen verlieten zo het opvangnetwerk.

WIJZIGING VAN CODE 207

In mei 2009 stuurde Fedasil een instructie met betrekking tot een wijziging van code 207 voor de asielzoekers die hun aanvraag hadden ingediend voor juni 2007 (in het kader van de oude asielprocedure). In de praktijk waren het voornamelijk personen die een beroep bij de Raad van State hadden lopen. De betrokken personen kregen een code 207 'OCMW'. Die code zegt bij welk OCMW hij kan aankloppen voor financiële steun. De keuze van het OCMW is gebaseerd op het oude spreidingsplan. De toewijzing van een OCMW betekent wel niet dat de asielzoeker ook effectief in die gemeente moet wonen (zie kaderstuk pagina 14).

De invoering van een nieuw spreidingsplan is voortaan mogelijk via de wijziging van de opvangwet die werd goedgekeurd eind 2009.

Zowel de personen die al in het opvangnetwerk verblijven als nieuwkomers kunnen daarbij betrokken zijn.

De termijn voor het verlaten van de opvangstructuur na de toekenning van code 207 'OCMW' bedraagt twee maanden. Ongeveer 2 400 personen verlieten zo het opvangnetwerk. Meer dan 90% daarvan kwam uit de individuele opvangstructuren (LOI's en ngo's).

VRIJWILLIGE OPHEFFING VAN CODE 207

In september 2009 stuurde Fedasil een nieuwe instructie (aangepast in oktober) met betrekking tot de vrijwillige opheffing van code 207. Dat is een eenmalige maatregel. De betrokken personen zijn de bewoners die al een asielprocedure hadden lopen en minstens 4 maanden ononderbroken hadden verbleven in een opvangstructuur. De kandidaten moesten ook na juni 2007 hun asielaanvraag ingediend hebben (nieuwe procedure) en beschikken over een ondertekend huurcontract op hun naam om het opvangnetwerk te kunnen verlaten. De invoering van het 'vrijwillige' karakter maakt het mogelijk om de twee basisprincipes van de opvangwet te respecteren: de autonomie (recht van de asielzoekers om zelf beslissingen te nemen) en de continuïteit van de opvang (zij die dat wensen, kunnen in de opvangstructuur blijven).

Op basis van deze instructie werd een beslissing tot opheffing van code 207 getroffen voor meer dan 1 900 mensen. Gezien de termijn van twee maanden om de opvangstructuur te verlaten, registreerde men in 2009 iets minder dan 1 000 vertrekken. De andere personen hebben het netwerk begin 2010 verlaten.

SPREIDINGSPLAN?

Het spreidingsplan is een manier om de overgang van materiele hulp naar financiële steun te regelen. De doelstelling is te komen tot een gelijkmatige verdeling van de asielzoekers over alle OCMW's van het land. Juridisch gezien is het niet mogelijk om iemand een verplichte woonplaats toe te wijzen. In de praktijk kunnen asielzoekers dus wonen waar ze willen, maar de financiële en administratieve lasten worden wel verspreid. In 2007 werd de asielprocedure in twee fasen (ontvankelijkheid en gegrondheid) afgeschaft en als gevolg verdween ook het spreidingsplan. In die tijd waren enkel de 'ontvankelijke' asielzoekers betrokken. Maar in mei 2009 haalde men het spreidingsplan opnieuw boven om de vertrekken te versnellen. De maatregel was echter enkel van toepassing op personen die in de oude asielprocedure verwickeld waren (voor juni 2007).

De berekening van de spreiding (via het oude plan) is gebaseerd op vier criteria voor elke gemeente: het gemiddeld belastbaar inkomen van de bewoners, het aantal 'klanten' dat het OCMW van de gemeente telt (begunstigden van een leefloon of sociale bijstand), het aantal asielzoekers dat ingeschreven is in het wachtregister en het aantal inwoners. Elke gemeente ontvangt dan een quotum, dat bepaalt hoeveel asielzoekers kunnen worden toegewezen. De gemeenten die over een LOI beschikken, kunnen een bepaald aantal plaatsen aftrekken. De gemeenten met een opvangcentrum zijn vrijgesteld.

De invoering van een nieuw spreidingsplan is voortaan mogelijk via de wijziging van de opvangwet die werd goedgekeurd eind 2009. Zowel de personen die al in het opvangnetwerk verblijven als nieuwkomers kunnen daarbij betrokken zijn. Elk nieuw voorstel van spreidingsplan is voortaan onderworpen aan de goedkeuring van de Ministerraad. In februari 2010 overhandigde Fedasil aan de Staatssecretaris Courard een nota betreffende de invoering van een nieuw plan teneinde plaatsen vrij te maken in het opvangnetwerk. De regering heeft geen beslissing genomen over dit punt.

'Zuurstof voor de opvang'.

Op 16 juni 2009 klagen Fedasil en zijn partners de overbezetting van het opvangnetwerk aan.

WIJZIGINGEN IN DE OPVANGWET

Het Parlement keurde eind 2009 meerdere wetswijzigingen goed (wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen). De wijzigingen van de opvangwet moeten Fedasil in staat stellen om het opvangnetwerk te ontlasten door verschillende maatregelen te nemen die de aankomsten beperken en de vertrekken aanmoedigen.

De wijzigingen, die op 10 januari 2010 van kracht werden, gaan over:

- De beperking van het recht op materiële hulp vanaf de derde asielaanvraag (zie pagina 10).
- Verduidelijkingen betreffende het einde van de materiële hulp.
- Verduidelijkingen in verband met de situaties waarin een verlenging van de materiële hulp kan worden toegekend (familiale eenheid, situaties van overmacht, vrijwillige terugkeer en medische redenen).

- De toewijzing, in geval van uitzonderlijke omstandigheden en met het akkoord van de Ministerraad van een OCMW als verplichte plaats van inschrijving volgens een spreidingsplan (zie kader vorige pagina).
- De controle van de kamers van de bewoners.
- De tijdelijke uitsluiting omwille van tuchtredeken (maximum 1 maand).

Fedasil heeft een verklarende nota voorbereid over de wijzigingen die werden aangebracht aan de opvangwet en georganiseerde opleidingen voor personeel tewerkgesteld in de opvangsector. Om de manier waarop de nieuwe bepalingen toegepast moeten worden te verduidelijken, stuurde Fedasil in april 2010 instructies naar zijn opvangcentra en partners.

Minderjarigen

Meer dan een derde van de personen die in het opvangnetwerk verblijven zijn minderjarig. Ze zijn vergezeld van hun familie of ze zijn zonder ouders of wettelijke voogd toegekomen. Die laatste, de NBBM (niet-begeleide buitenlandse minderjarigen), volgen een specifiek opvangtraject en hebben een eigen begeleiding. Het netwerk telt ook minderjarigen die illegaal in het land verblijven en die samen met hun ouders opgevangen werden op basis van het Koninklijk Besluit van 24.06.2004 (de 'illegale families').

De verzaaging van het opvangnetwerk heeft deze kwetsbare doelgroep niet gespaard. Het opvangmodel voor de NBBM en de toewijzing van een opvangplaats voor de 'illegale families' kwamen erdoor in het gedrang.

NBBM

De opvangwet voorziet een opvang in meerdere fasen voor de NBBM, of ze nu asielzoekers zijn of niet. In de eerste fase van hun traject worden de NBBM opgevangen in een observatie- en oriëntatiecentrum (OOC). Er zijn twee centra van dat type: één in Neder-over-Heembeek en één in Steenokkerzeel. De twee OOC's worden beheerd door Fedasil en bieden elk 50 opvangplaatsen. Het verblijf in een OOC duurt 15 tot 30 dagen. De bedoeling van de eerste opvang in een OOC is een eerste sociaal, medisch en psychologisch dossier van de NBBM opstellen. Op basis van dit dossier wordt de minderjarige, in de tweede fase van de opvang, doorverwezen naar een aangepaste opvangstructuur.

In 2009 passeerden 1 074 minderjarigen langs één van de twee OOC's. De belangrijkste landen van herkomst zijn Afghanistan (31 % van de NBBM), Guinea (15 %) en Marokko (9%). Het merendeel van de aangekomen jongeren was 15, 16 of 17 jaar oud. Het aantal jongens (86,5 %) ligt duidelijk hoger dan het aantal meisjes.

Indien de minderjarige asiel aanvraagt, wordt hij overgebracht naar een collectieve opvangstructuur van het netwerk van Fedasil. Daar worden opvang en begeleiding georganiseerd in de specifieke vleugels voor de NBBM (424 plaatsen in het totaal). In 2009 hebben 754 NBBM's een asielaanvraag ingediend.

Indien de minderjarige geen asielaanvraag indient, voorziet de wet ook aangepaste opvang. Deze opvang hangt voornamelijk af van de Gemeenschappen, die opvangstructuren organiseren voor minderjarigen of die andere oplossingen kunnen voorzien zoals de plaatsing in een opvanggezin. Indien de NBBM geen asiel aanvraagt en niet opgevangen kan worden in een aangepast centrum, blijft Fedasil bevoegd voor de opvang.

In een derde fase van de opvang kan de jongere doorgestuurd worden naar een opvangplaats van een meer individueel type georganiseerd door de LOI's, partnerverenigingen of de Gemeenschappen.

In 2009 werd het principe van de opvang in fasen omvergeworpen door het gebrek aan beschikbare aangepaste plaatsen in het opvangnetwerk van Fedasil (en ook in de opvangstructuren van de Gemeenschappen). Zowel de capaciteit van de twee OOC's (100 plaatsen) als de specifieke opvangplaatsen in het netwerk (424 plaatsen eind 2009 verdeeld over 7 federale centra, 3 centra van het Vlaamse Rode Kruis en in 12 LOI's) waren onvoldoende om alle NBBM's die zich aanmeldten ook op te vangen. Bijgevolg was Fedasil gedwongen om NBBM's (in afwachting van een plaats in een OOC) te laten verblijven tussen de 'volwassen bewoners' in de federale centra, zonder specifieke begeleiding. Eind 2009 waren ongeveer 130 jongeren in dit geval. Vanaf oktober 2009 kon Fedasil geen plaats meer bieden aan alle minderjarige nieuwkomers en had het geen andere keuze dan voorrang te geven aan de NBBM's die een asielaanvraag indienden, en daarna aan de meest kwetsbare onder de minderjarigen die geen asielaanvraag indienden.

In het kader van de verdere uitbreiding van het opvangnetwerk worden nieuwe plaatsen voor NBBM's gecreëerd in de loop van 2010.

ILLEGALE MINDERJARIGEN

Het opvangnetwerk telt ook minderjarigen die samen met hun ouders illegaal in ons land verblijven en van wie een OCMW heeft vastgesteld dat de kinderen hulpbehoevend zijn en dat de ouders hen niet kunnen onderhouden (KB van 24.06.2004). Eind 2009 waren deze gezinnen goed voor 4 % van de ondergebrachte personen (hetzij 627 mensen), zij verblijven uitsluitend in de centra van Fedasil en het Rode Kruis.

Het is mogelijk dat deze families meerdere jaren in de opvangcentra verblijven, gezien ze recht hebben op opvang totdat het jongste kind van het gezin meerderjarig is geworden. Deze bewoners hebben weinig toekomstperspectieven. Het feit dat deze categorie van bewoners voor lange tijd in het netwerk verblijft, draagt bij tot de verzaaging van het opvangnetwerk. Eind 2009 maakte Fedasil aanstalten, samen met het kabinet van Staatssecretaris Courard, om een parcours uit te werken voor de illegale families. Er vond overleg plaats binnen de regering Leterme, maar door de val van de regering in april 2010 bleef dit zonder concreet resultaat.

De verzadiging van het opvangnetwerk heeft deze kwetsbare doelgroep niet gespaard. Het opvangmodel voor de NBBM en de toewijzing van een opvangplaats voor de 'illegale families' kwamen erdoor in het gedrang.

Vanaf april 2009 werd Fedasil, door de verzadiging van het opvangnetwerk, gedwongen om niet in te gaan op elke nieuwe vraag van de OCMW's om deze gezinnen op te vangen. In het totaal werden 182 beslissingen tot weigering genomen tussen april en december (goed voor bijna 700 mensen). De enige gezinnen die nog opgevangen worden, zijn de gezinnen voor wie het Agentschap door een rechtbank werd veroordeeld, en dit om het bedrag van de dwangsommen te verminderen.

Eind mei 2009 stuurde Fedasil een nieuwe instructie naar de opvangstructuren in verband met deze 'illegale families'. Sinds 1 mei 2009 kunnen de onderdanen van de nieuwe lidstaten van de EU (met uitzondering van Roemenen en Bulgaren) in België werken zonder werkvergunning. Dat betekent enerzijds dat deze onderdanen, opgevangen op basis van het KB van 2004, niet langer kunnen genieten van materiële hulp en anderzijds dat de betrokken personen het opvangnetwerk moesten verlaten omdat ze hier niet langer illegaal verbleven. Deze instructie had betrekking op 27 gezinnen (hetzij 134 mensen), zij verlieten het netwerk in 2009.

Verschillende ngo's richten een vluchtelingenkamp op in Brussel (18-23 november 2009).

Verschillende ngo's richten een vluchtelingenkamp op in Brussel (18-23 november 2009).

Vrijwillige terugkeer

Vrijwillige terugkeer is één van de kerntaken van Fedasil. Sinds het klassieke Reab-programma in 2006 werd uitgebreid met het Reïntegratieprogramma, speelt het Agentschap een steeds actievare rol op dit vlak. Vorig jaar keerden 2 659 personen vrijwillig terug naar hun land van herkomst. 701 van hen kregen een bijkomende ondersteuning van het Reïntegratieprogramma.

Het Reab-programma

Fedasil organiseert de vrijwillige terugkeer niet zelf. Sinds 1984 heeft België een overeenkomst met de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die de logistieke organisatie op zich neemt. Met het Reab-programma (Return and Emigration of Asylum Seekers Ex Belgium) kunnen vreemdelingen, waaronder asielzoekers, op vrijwillige basis naar hun herkomstland terugkeren. Het Reab-programma bestaat uit een vliegtuigticket naar de eindbestemming, een reïnstallatiepremie van 250 euro per persoon (125 euro per kind), een beperkte tussenkomst in de bagagekosten en begeleiding op de luchthavens (vertrek, transit en aankomst).

In 2009 deden 2 659 mensen een beroep op het Reab-programma om vrijwillig terug te keren. Dat waren er ongeveer evenveel als in 2008. De voornaamste bestemmingslanden waren Brazilië, Oekraïne, Mongolië, Slovaakije en Rusland. 30% onder hen waren (ex-)asielzoekers, de overige 70% zijn personen die nooit asiel aanvroegen. Tussen beide categorieën is er een duidelijk verschil in de bestemmingslanden.

De voornaamste bestemmingslanden van (ex-)asielzoekers zijn Slovaakije, Rusland en Kosovo. Voor personen die nooit asiel hebben aangevraagd zijn dat Brazilië, Oekraïne en Mongolië.

Bij 15% van de personen gebeurde de vrijwillige terugkeer op initiatief van Fedasil (410 personen die ofwel in een federaal opvangcentrum verbleven of die terugkeerden na bemiddeling door de regionale terugkeerconsulent van Fedasil). In elk opvangcentrum van Fedasil en in elk van de vier regiobureaus is een terugkeerconsulent aanwezig. Deze helpt de kandidaat-terugkeerder met het uitwerken en het plannen van de terugkeer naar het herkomstland. Naast een aangepast instrument van sociale hulpverlening (het Reïntegratiefonds), is immers ook de aanwezigheid van kennis en ervaring in heel het netwerk een noodzakelijke voorwaarde om vrijwillige terugkeer een volwaardige plaats te geven in de begeleiding van asielzoekers.

Reab & Reïntegratie: aantal vertrekken per categorie (2009)

	REAB	REÏNTEGRATIE
CATEGORIE A asielzoekers	282	88
CATEGORIE B ex-asielzoekers (uitgeprocedeerd)	538	263
CATEGORIE C personen die nooit asiel hebben aangevraagd	1 839	350
TOTAAL	2 659	701

Reab: voornaamste bestemmingslanden (2009)

LAND	PERSONEN
Brazilië	886
Oekraïne	279
Mongolië	159
Slovakije	147
Rusland	134
Kosovo	81
Armenië	79
Moldavië	67
Georgië	60
Bulgarije	47
Andere landen	720
TOTAAL	2 659

Reïntegratie: voornaamste bestemmingslanden (2009)

LAND	PERSONEN
Brazilië	113
Rusland	60
Armenië	39
Moldavië	35
Kosovo	28
Georgië	27
Nepal	27
Slovakije	25
Oekraïne	23
Ecuador	20
Andere landen	304
TOTAAL	701

Het Reïntegratie- programma

Van alle personen die terugkeerden met het Reab-programma deden 701 personen een beroep op ondersteuning van het Reïntegratieprogramma. In vergelijking met 2008, daalde het aantal aanvragen voor bijkomende steun bij reïntegratie met 30 %, terwijl de totale cijfers van de vrijwillige terugkeer gelijk blijven. Die daling is het gevolg van de regularisatiecampagne. Het zijn dezelfde nationaliteiten die vaak een beroep doen op ondersteuning van het Reïntegratiefonds, die in 2009 een regularisatieaanvraag hebben ingediend.

Met het Reïntegratieprogramma, opgestart in 2006, kunnen reïntegratieprojecten op maat worden uitgetekend. Dat zijn kleinschalige, individuele projecten die mensen helpen om in hun herkomstland de draad weer op te pikken. De reïntegratieondersteuning bedraagt 700 euro per persoon. Dit bedrag wordt niet cash uitbetaald, maar overgemaakt aan een lokale partnerorganisatie, die de middelen gebruikt om samen met de terugkeerder een woning te zoeken, een bedrijfje op te starten, een opleiding te volgen, schoolgeld te betalen... Voor kwetsbare groepen (zwangere vrouwen, minderjarigen, ouderen, personen met een ernstige ziekte...) wordt een bijkomende enveloppe van nog eens 700 euro voorzien.

Net als bij het Reab-programma voert Fedasil die projecten niet zelf uit. Fedasil werkt hiervoor samen met twee 'projectuitvoerders': IOM en Caritas. Deze organisaties hebben partners in de landen van herkomst die gespecialiseerd zijn in het opzetten van kleinschalige projecten. Van de 701 personen die genoten van het Reïntegratieprogramma, kregen er 444 steun van IOM, 257 personen werden geholpen door Caritas.

Met het Reïntegratieprogramma (opgestart in 2006) kunnen reïntegratieprojecten op maat worden uitgetekend. Dat zijn kleinschalige, individuele projecten die mensen helpen om in hun herkomstland de draad weer op te pikken.

Opvangcentrum in Bovigny.

De opvangcapaciteit wordt verhoogd door het plaatsen van prefab woonmodules (vanaf mei 2009).

Het Europees Terugkeerfonds

Het Europees Terugkeerfonds (ETF) ondersteunt de verschillende lidstaten van de Europese Unie in het uitbouwen van een terugkeerbeleid. Het fonds is opgericht voor de periode 2008-2013. Het fonds richt zich zowel op de gedwongen als de vrijwillige terugkeer van asielzoekers, uitgeprocedeerde asielzoekers en illegale migranten.

Fedasil evalueerde in 2009 de bestaande terugkeer- en reïntegratieprogramma's en bepaalde aan de hand van deze evaluatie drie prioriteiten waaraan de projecten voor vrijwillige terugkeer in het kader van het ETF moesten voldoen.

- 1 Ze moesten het Reïntegratieprogramma versterken door het voeren van een doelgroepenbeleid.
Er werd gekozen voor een extra ondersteuning voor
  - 2 doelgroepen nl. de mensen die een eigen zaak willen opstarten (micro-onderneming) en de kwetsbare groepen (zieken, zwangere vrouwen, minderjarigen...)
- 2 Omdat het terugkeerbeleid door deze extra ondersteuning alsmat complexer wordt, moesten projecten ontwikkeld worden die zowel de begeleiders als de migranten informeren over de programma's voor vrijwillige terugkeer.
- 3 Tenslotte moesten de projecten de voorbereiding van een terugkeer verbeteren (de pre-departure counseling).

In samenwerking met de Dienst Vreemdelingenzaken, de verantwoordelijke overheid voor het Europees Terugkeerfonds in België, lanceerde Fedasil in 2009 een eerste projectoproep voor het luik vrijwillige terugkeer van het Europees Terugkeerfonds.

Uit deze oproep werden eind 2009, 7 projecten voor vrijwillige terugkeer geselecteerd, die uitgevoerd en geëvalueerd zullen worden in 2010. 4 projecten geven extra ondersteuning aan mensen die een micro-onderneming willen starten en/of voor kwetsbare groepen (1 project van Caritas en 3 projecten van IOM). 3 projecten gaan over informatie, advies en begeleiding bij het project Vrijwillige Terugkeer (1 project van Ciré, 1 project van Vluchtelingenwerk Vlaanderen en 1 project van IOM).

Hotel in Leuven.

**Asielzoekers verblijven er in afwachting
van een vrije plaats in het opvangnetwerk.**

Hervestiging

In september 2009 verwelkomde Fedasil voor het eerst een groep hervestigde vluchtelingen in ons land. 47 Iraakse vluchtelingen die zich in Syrië en Jordanië in een kwetsbare positie bevonden kregen in ons land een nieuwe toekomst.

HERVESTIGING?

Hervestiging of resettlement is het selecteren en overbrengen van vluchtelingen uit een land waar ze bescherming hebben gezocht naar een derde land. Het project biedt op die manier een uitweg voor vluchtelingen die in het eerste opvangland niet op voldoende bescherming kunnen rekenen of er geen integratieperspectieven hebben.

Hervestiging is één van de drie duurzame oplossingen voor slachtoffers van vervolging. Het Hoog-Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) gaat voor elk van de betrokken vluchtelingen eerst na of terugkeer naar het land van herkomst of lokale integratie in het eerste opvangland geen (betere) optie is. Enkel als deze twee alternatieven niet mogelijk zijn, kan er sprake zijn van hervestiging. Het gaat dan ook duidelijk om duurzame oplossingen voor lange termijn, waarbij hervestiging het sluitstuk vormt.

Hervestiging is volledig complementair aan de asielprocedure. Via de nationale asielprocedure kan bescherming worden geboden aan de asielzoekers die hier spontaan aankomen. Via hervestiging kan eveneens bescherming worden geboden aan de meest kwetsbare vluchtelingen in de wereld.

Eind 2008 besliste de Europese Unie om te starten met een project om op termijn 10 000 Iraakse vluchtelingen uit Syrië en Jordanië te hervestigen. In februari 2009 heeft België zich ertoe verbonden om in een proefproject vijftig van deze vluchtelingen op te vangen. Bij de selectie van deze vluchtelingen gaf de Belgische overheid voorrang aan de specifieke groep van 'women at risk': alleenstaande vrouwen uit Irak, al dan niet met kinderen, die zich in een bijzonder kwetsbare positie bevinden als vluchteling in Syrië en Jordanië. Daarnaast werden een tiental plaatsen gereserveerd voor Palestijnse vluchtelingen uit Irak.

Na de afbakening van de doelgroep moest natuurlijk nog een selectie gemaakt worden. Er zijn immers duizenden vluchtelingen die in moeilijke omstandigheden moeten zien te overleven, en de hervestigingsplaatsen zijn uiterst beperkt. Daarom heeft het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) op vraag van België een eerste selectie gemaakt en een aantal Iraakse dossiers overgemaakt aan het Belgische Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS).

In mei 2009 trok een delegatie van het CGVS en Fedasil naar Syrië en Jordanië om daar de vluchtelingen uit de eerste selectie persoonlijk te interviewen. Daarbij concentreerden

de CGVS-medewerkers zich op de beschermingsnood van de vluchtelingen, binnen het kader van de asielprocedure in België. De medewerkers van Fedasil maakten het sociale profiel van de doelgroep, om in België een gepersonaliseerde opvang te kunnen bieden. Uiteindelijk werd een definitieve selectie gemaakt.

PROFIEL VAN DE HERVESTIGDE VLUCHTELINGEN

De Belgische regering heeft ervoor gekozen bij de selectie van de te hervestigen vluchtelingen de nadruk te leggen op twee specifieke doelgroepen. Enerzijds waren er 'women at risk', Iraakse vluchtelingen uit Syrië en Jordanië. Anderzijds werd een tiental plaatsen gereserveerd voor de bijzonder kwetsbare groep van Palestijnse vluchtelingen uit Irak. In totaal werden er 47 personen hervestigd in België.

In het kader van dit Belgische pilootproject werden 26 Iraakse vluchtelingen (16 vrouwen, 10 kinderen) hervestigd uit Syrië en 10 (3 vrouwen, 7 kinderen) uit Jordanië. Het betreft alleenstaande vrouwen, al dan niet met kinderen, die zich in zo'n kwetsbare positie bevonden dat hervestiging de enige mogelijke duurzame oplossing bleek. Bij de groep die uit Syrië en Jordanië wordt hervestigd, bevonden zich onder meer een dokteres die werd bedreigd en ontvoerd omwille van haar werk, christenen of andere religieuze minderheden die na bedreigingen of ontvoeringen Bagdad dienden te ontvluchten, een vrouw wier man werd vermoord omdat zijn bouwbedrijf samenwerkte met de buitenlandse troepen, een actrice die door fundamentalisten werd bedreigd, enzovoort.

Daarnaast werden 11 Palestijnen vanuit het vluchtelingenkamp al-Tanf hervestigd in België. Dat waren twee koppels met telkens twee kinderen, en een alleenstaande moeder van twee. Deze Palestijnse families moesten Irak verlaten nadat ze door gewapende groeperingen of de huidige autoriteiten werden bedreigd of ontvoerd.

OPVANG DOOR FEDASIL

De Dienst Vreemdelingenzaken zorgde samen met de FOD Buitenlandse Zaken voor de reis- en identiteitsdocumenten van de vluchtelingen. Medewerkers van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) begeleidden de vluchtelingen tijdens het traject. IOM heeft immers een bijzondere expertise op dat vlak.

Een eerste groep van 36 vluchtelingen landde op woensdag 2 september in de luchthaven van Zaventem. Drie weken later (op 23 september) kwam de tweede groep toe, die 11 personen telde. Daarmee waren alle 47 vluchtelingen die in het kader van dit hervestigingsproject geselecteerd waren, aangekomen in ons land.

In de luchthaven werden de nieuwkomers telkens opgewacht door personeel van het CGVS en van Fedasil. Bij aankomst in België hadden de hervestigde Iraakse vluchtelingen meteen recht op materiële hulp. Ze werden dezelfde dag nog gehuisvest in een open opvangcentrum voor asielzoekers van Fedasil. De vluchtelingen werden over twee opvangcentra verdeeld: in Sint-Truiden en in Pondrôme (Beauraing).

Deze eerste opvangfase bij Fedasil duurde minstens drie weken. In deze periode kregen de vluchtelingen uitleg over de werking van het opvangcentrum en over hun verdere traject in België. Ze volgden ook een cursus om hun inburgering in de Belgische maatschappij te vergemakkelijken en taallessen. De integratielessen waren zo praktisch mogelijk en gingen gepaard met bezoeken aan de politie, de bibliotheek, een bank, enzovoort. Het eerste verblijf in een opvangcentrum bereidde de vluchtelingen voor op zelfstandig wonen en op hun integratie in de Belgische samenleving.

Het einddoel was de vluchtelingen zelfredzaam te maken opdat zij zelfstandig in onze samenleving zouden kunnen functioneren. Fedasil coördineert de integratie van de hervestigde vluchtelingen en blijft hen gedurende 18 maanden opvolgen.

INTEGRATIE IN BELGIË

Het integratietraject, dat in het opvangcentrum begon, startte ten volle toen de vluchtelingen het opvangcentrum verlieten om zich te gaan vestigen in een particuliere woning. Verschillende partnerorganisaties (de ngo's Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Caritas Internationaal, de Sociale dienst van Socialistische Solidariteit en CAW De Terp) namen de verdere begeleiding op zich.

Elke partnerorganisatie stond in voor een aantal vluchtelingen aan wie zij een begeleiding op maat boden. Het einddoel van de ngo's was de vluchtelingen zelfredzaam te maken opdat zij zelfstandig in onze samenleving zouden kunnen functioneren. Fedasil coördineert de integratie van de hervestigde vluchtelingen in België en blijft hen gedurende 18 maanden opvolgen.

EVALUATIE

In maart 2010 kwamen de betrokken organisaties (Fedasil, het CGVS, de DVZ en de operationele partners) samen voor een debriefing. Fedasil stelde de resultaten van de tussentijdse evaluatie voor.

Het Agentschap presenteerde de voornaamste lessen die getrokken konden worden uit de opvangfase in Sint-Truiden en Ponderôme. Als ons land in de toekomst een hervestigingsprogramma voor vluchtelingen wil opzetten, pleit Fedasil voor het behoud van de opvang (gedurende een korte periode) in de centra. Zo kunnen de vluchtelingen op adem komen in een rustige omgeving en kunnen ze een eerste introductie tot de werking van de Belgische samenleving krijgen. Fedasil vindt ook dat de overgang van de centra naar de individuele huisvesting en de begeleiding daarna vatbaar zijn voor verbetering.

De hervestiging was een proefproject. Het is de federale regering die beslist of er nog dergelijke initiatieven zullen volgen. Die beslissing zal waarschijnlijk afhangen van de middelen die voorzien worden door de Europese Unie.

SAMENWERKING

De volgende partners werkten samen om de hervestiging van de vluchtelingen uit Irak vlot te laten verlopen.

- CGVS stond in voor de selectie en transfer van de hervestigde vluchtelingen. De selectie gebeurde aan de hand van interviews op basis van een preselectie door UNHCR. Het CGVS zorgde bovendien voor een formele erkenning van de vluchtelingenstatus in België.
- Fedasil interviewde een aantal vluchtelingen ter voorbereiding van de opvang en integratie in België en zorgde voor een medische screening in samenwerking met IOM. Ook zorgde het Agentschap voor de eerste opvang van de vluchtelingen in open opvangcentra voor asielzoekers. Nadien coördineerde Fedasil de doorstroming vanuit deze collectieve opvangcentra naar de gemeenten. Daarvoor werkte Fedasil samen met ngo-partners die de vluchtelingen begeleiden op hun weg naar autonomie.
- De Dienst Vreemdelingenzaken leverde de reisdocumenten voor de te hervestigen vluchtelingen en registreerde de formele asielaanvragen in België.
- De FOD Buitenlandse Zaken (via de Belgische ambassades in Syrië en Jordanië) ondersteunde de organisatie van de selectiemissie in mei en reikte de reisdocumenten uit.
- UNHCR registreerde de vluchtelingen in Syrië en Jordanië en droeg een aantal hervestigingsdossiers voor aan België. Bovendien bood UNHCR interviewruimte en tolken aan tijdens de selectiemissie.
- IOM stond Fedasil bij met de medische onderzoeken en begeleidde de vluchtelingen bij hun reis naar België (bij het vertrek, tijdens de vlucht en bij aankomst).
- Verschillende ngo's hielpen de hervestigde vluchtelingen op hun weg naar een autonoom leven in België.

Voor dit project werd een website in het leven geroepen: www.hervestiging.be

Samu social (Brussel).

200 asielzoekers verblijven er in de noodopvang (mei-oktober 2009).

Het Europees Vluchtelingenfonds

Het Europees Vluchtelingenfonds werd in 2000 opgericht door de Europese Unie en is bedoeld om in de deelnemende Lidstaten projecten mee te financieren op het vlak van opvang van asielzoekers, integratie van vluchtelingen en hervestiging.

Fedasil is sinds 2003 de bevoegde autoriteit in België voor het beheer van het Europees Vluchtelingenfonds (EVF). Fedasil geeft advies bij de projecten die worden gesteund door het EVF, ondersteunt ze, volgt ze op en controleert ze.

Zowel vzw's als de overheid kunnen steun krijgen van het EVF: verenigingen die sociale integratieprojecten ontwikkelen, verenigingen die bevolkingsgroepen uit het buitenland begeleiden, OCMW's... In het kader van het EVF 2009 worden een veertigtal projecten ondersteund (zie overzicht pagina's 18-19). Steun bij huisvesting, begeleiding van minderjarigen, juridische hulp, opleidingen, psychologische steun... het EVF voorziet een erg brede waaier aan acties.

De projecten die gesteund worden door het EVF genieten van een gebruikelijke cofinanciering van 50% van de totale kost van het project. De steun kan echter voor bepaalde projecten tot 75% bedragen. Die projecten moeten dan wel in het verlengde liggen van de prioriteiten die door de Europese Unie werden gedefinieerd en die door België in meerjarenprogramma's (2008-2013) werden opgenomen.

De prioriteiten van het EVF-programma in ons land hebben vooral betrekking op de uitvoering van de nieuwe asielprocedure en de opvangwet, met bijzondere aandacht voor de overgangsfasen.

In 2009 lanceerde Fedasil twee projectoproepen. De eerste projectoproep, in mei, had betrekking op sociale tolkendiensten en het pilootproject voor de hervestiging van Irakese vluchtelingen in België. Eind 2009 lanceerde Fedasil een tweede oproep, meer bepaald gericht op de volgende prioriteiten: begeleiding inzake huisvesting, specifieke begeleiding voor kwetsbare vrouwen en minderjarigen met integratieproblemen, inschakeling op de arbeidsmarkt, psychologische steun, uitvoering van de nieuwe wetten...

Om de mogelijke projectpromotoren beter te informeren en aan te moedigen om een kandidaatsdossier in te dienen, heeft Fedasil in 2009 een presentatiefolder verspreid: 'Wegwijs in het EVF'.

Europees Vluchtelingenfonds 2009 - Geselecteerde projecten

ORGANISATIE	PROJECT	TOTALE KOSTEN *	EVF ONDER- STEUNING
CGVS	Informatiebrochure voor vrouwelijke asielzoekers	20 935,00	15 701,00
BCHV	Gezinshereniging van vluchtelingen	82 674,00	41 337,00
BCHV	Respect van de rechten van asielzoekers in België in overeenstemming met het gemeenschapsrecht	177 865,00	133 399,58
Convivium	Begeleiding van vluchtelingen in de overgangperiode	462 864,32	231 432,16
Convivium	Aangepaste socio-professionele begeleiding voor vluchtelingen	43 278,10	21 639,05
Form'Anim	Huisvesting, opleiding en werk, psychologische begeleiding	315 196,10	157 598,05
Miroir vagabond	Socio-professionele begeleiding	133 492,94	66 746,47
Union des villes et communes de Wallonie	Schoolbegeleiding van NBBM	41 929,36	26 050,70
CGVS	Brochure en dvd voor asielzoekers	24 500,00	12 250,00
BCHV	Juridische bijstand (asielzoekers in gesloten centra)	38 056,68	19 028,34
Mentor Escale	"De la résilience chez les mineurs étrangers non accompagnés"	137 306,96	68 653,48
Ulysse	Netwerk 'geestelijke gezondheid'	167 371,92	83 685,96
Union des villes et communes de Wallonie	Vormingen en supervisies bestemd voor medewerkers van de opvang in OCMW's	85 361,29	39 941,29
Duitstalige Rode Kruis	Begeleiding in de Duitstalige Gemeenschap in België	181 358,50	90 679,25
Groep Intro	Professionele integratie	229 280,00	114 640,00
Solentra	Aanbod vorming en therapie ter bevordering van de gezondheid van minderjarige asielzoekers met of zonder familie	113 051,76	56 525,88
Solentra	Aanbod vorming en therapie ter bevordering van de gezondheid van minderjarige asielzoekers met of zonder familie (luik minderjarigen)	79 683,04	59 762,28
Vluchtelingenwerk Vlaanderen	Ontwikkeling van een portfolio voor hoogopgeleide vluchtelingen	72 444,56	36 222,28
Caritas	Begeleiding bij de integratie van vluchtelingen	218 896,84	109 448,42
Caritas	Ondersteuning erkende vluchtelingen	196 118,89	98 059,45
Franstalige Rode Kruis	Opleiding voor het personeel	106 753,38	53 376,69
Franstalige Rode Kruis	Opvoeding, ouderschap en integratie op school	103 170,42	51 585,21
Franstalige Rode Kruis	Implementeren van de 'Arcada' filosofie in opvangstructuren	113 230,04	56 615,02
Rode Kruis Vlaanderen	Psychosociale preventie en ondersteuning	97 081,00	48 540,50
Vluchtelingenwerk Vlaanderen	Juridische bijstand	326 992,62	163 496,91
Gam's	Integratie en excisie	136 410,00	68 205,00
Antwerps Minderhedencentrum De8	"Sociale Makelaar"	101 164,00	50 582,00
CAW Sonar	"Opstap naar wonen"	115 500,00	57 750,00
OCMW Destelbergen	"Het tussenstation"	103 854,00	51 927,00
OCMW Brussel	Hulp aan huisvesting	148 920,00	74 460,00
OCMW Luik	Hulp aan huisvesting	97 825,00	48 912,50
Sociaal Verhuur Kantoor Midden-Limburg	Hulp aan huisvesting	39 625,00	19 625,00
Cavaria	Ondersteuning voor holebi's	65 100,00	32 500,00
MAKS	Professionele integratie	40 730,00	20 365,00
Vluchtelingenwerk Vlaanderen	Professionele integratie	133 321,39	66 646,34
Tabane	Ethnopsychologische begeleiding	138 387,00	60 478,33
Cirkant	Begeleiding van NBBM	90 470,00	67 852,00

ORGANISATIE	PROJECT	TOTALE KOSTEN *	EVF ONDER- STEUNING
Minor Ndako	Begeleiding van NBBM		131 244,00
CAW Metropool	Begeleiding van NBBM	328 750,00	236 062,50
BON	Inburgering jongvolwassenen	82 190,00	61 642,50
Intact	Juridische bijstand (excisie en sexuele mutilatie)	188 559,38	96 308,20
ADDE	Onderzoek bij juridische bijstand	32 375,84	24 281,88
Vluchtelingenwerk Vlaanderen	Begeleiding van hervestigde vluchtelingen	308 405,32	154 193,43
Fedasil	Database opvang	322 836,98	161 418,49
TOTAAL		6 043 317	3 340 869

* De totale kosten kunnen nog wijzigen bij het beëindigen van de overeenkomsten.

Opvangcentrum Klein Kasteeltje (Brussel).

112 extra personen verblijven er in de transitopvang.

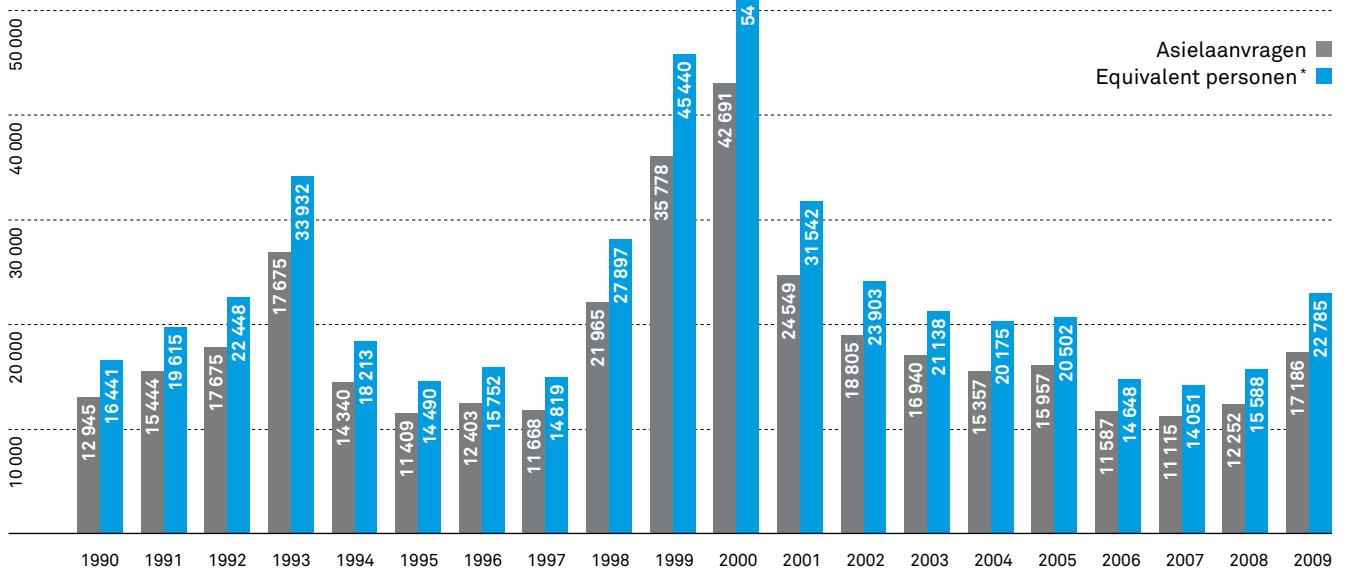

Wachtzaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (Brussel).

In 2009 steeg het aantal asielaanvragen met 40 %.

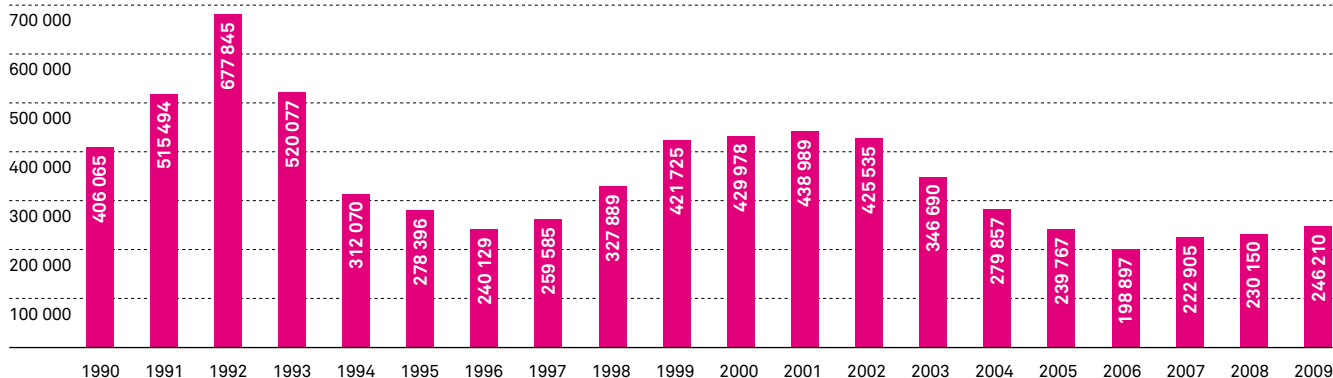
Statistieken

Evolutie van de asielaanvragen in België

* Schatting van het aantal personen dat overeenkomt met de asioldossiers. Volgens gegevens van DVZ.

Evolutie asielaanvragen in Europa

Gegevens voor de 27 Europese lidstaten. Bron: UNHCR

Aantal asielaanvragen (dossiers) in België – 2009

PLAATS VAN INDIENING	DIENST VREEMDELINGENZAKEN	GRENS	GESLOTEN CENTRA EN GEVANGENISSEN	TOTAAL
Januari	1 247	35	32	1 314
Februari	1 033	17	18	1 068
Maart	1 125	31	29	1 185
April	1 152	29	34	1 215
Mei	1 076	34	35	1 145
Juni	1 209	23	19	1 251
Juli	1 309	27	27	1 363
Augustus	1 317	25	26	1 368
September	1 492	19	24	1 535
Oktober	1 779	35	39	1 853
November	1 803	37	26	1 866
December	1 949	45	29	2 023
2009	16 491	357	338	17 186

* Een dossier kan zowel bestaan uit één persoon als uit een volledig gezin.
Bron: DVZ

Asielaanvragen (dossiers) in Europa – 2009

	ASIEL-AANVRAGEN	BEVOLKING	PER 10 000 INWONERS
Frankrijk	41 980	64 350 759	6,52
Verenigd-Koninkrijk	29 840	61 634 599	4,84
Duitsland	27 650	82 002 356	3,37
Zweden	24 190	9 256 347	26,13
Italië	17 600	60 045 068	2,93
België	17 190	10 750 000	15,99
Griekenland	15 930	11 260 402	14,15
Oostenrijk	15 830	8 355 260	18,95
Nederland	14 910	16 485 787	9,04
Polen	10 590	38 135 876	2,78
Finland	5 910	5 326 314	11,10
Hongarije	4 670	10 030 975	4,66
Denemarken	3 750	5 511 451	6,80
Cyprus	3 200	796 875	40,16
Spanje	3 000	45 828 172	0,65
Ierland	2 690	4 450 014	6,04
Malta	2 390	413 609	57,78
Tsjechië	1 260	10 467 542	1,20
Bulgarije	850	7 606 551	1,12
Roemenië	830	21 498 616	0,39
Slovakije	820	5 412 254	1,52
Luxemburg	510	493 500	10,33
Litouwen	210	3 349 872	0,63
Slovenië	180	2 032 362	0,89
Portugal	140	10 627 250	0,13
Letland	50	2 261 294	0,22
Estland	40	1 340 415	0,30
UE - 27	246 210	499 723 520	4,93

Bron: UNHCR / Eursostat.

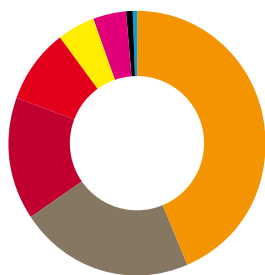
Dispatching: verdeling van de toewijzingen (in aantal personen) – 2009

	FEDERALE CENTRA	OPVANGCENTRA VAN HET RODE KRUIS EN EREZÉE	VWVEN CIRÉ	LOI'S	OCMW	ANDERE*	TOTAAL	NIET- TOEWIJZINGEN**
Januari	102	218	8	62	0	1 271	1 661	
Februari	187	312	4	57	0	8 43	1 403	
Maart	160	267	25	72	8	1 076	1 608	
April	159	223	27	69	7	1 090	1 575	310
Mei	155	217	30	67	10	1 053	1 532	
Juni	76	111	20	62	0	1 393	1 662	
Juli	116	203	2	70	0	1 419	1 810	
Augustus	157	107	2	47	0	1 552	1 865	
September	262	211	22	54	4	1 572	2 125	60
Oktober	189	118	28	231	18	2 012	2 596	687
November	189	202	31	589	0	1 566	2 577	800
December	266	522	50	770	0	1 228	2 836	850
2009	2 018	2 711	249	2 150	47	16075	23 250	2 707

* Andere: dit gaat bijna uitsluitend over tijdelijke verwijzingen naar het transitcentrum van Woluwe, naar hotels of naar de andere noodopvangstructuren die werden ingericht in de loop van 2009, daar een onmiddellijke toewijzing naar een permanente opvangstructuur onmogelijk was wegens het gebrek aan beschikbare plaatsen.

** Geen code 207

Aandeel per opvangaanbieder in de totale opvangcapaciteit

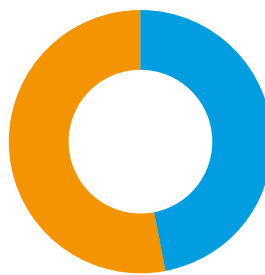

	PLACES	%
Lokale opvanginitiatieven	7657	44
Federale centra (Fedasil)	3781	22
Centra Rode Kruis Franstalige Gemeenschap	2573	15
Centra Rode Kruis Vlaanderen	1600	9
Vluchtelingenwerk Vlaanderen	810	5
Ciré	700	4
Andere federale centra*	195	1
Erezée (Socialistische mutualiteiten)	47	0,3
TOTAAL	17 363**	

* Andere: het transitcentrum en de twee OOC's.

** Transitcentrum en OOC's inbegrepen. Transit in het Klein Kasteeltje (112 bedden) en hotels (1 209 personen) niet inbegrepen.

Opvangplaatsen in de eerste en de tweede fase

	PLACES	%
Eerste fase: collectieve opvangstructuren	8 001	47
Tweede fase: individuele opvangstructuren	9 167	53
TOTAAL	17 168**	

** Nota: Transitcentrum en OOC's niet inbegrepen in de collectieve opvangstructuren.

Totale opvangcapaciteitCAPACITEIT
OP 31/12/09NETTO
GROEI**HUISVESTING IN CENTRA****Federale centra***

Arendonk	285	75
Bovigny	235	64
Broechem	300	0
Charleroi	149	0
Ekeren	0	-125
Florennes	325	0
Jodoigne	178	0
Kapellen	400	0
Klein Kasteeltje	720	0
Morlanwelz	190	0
Pondrôme	200	0
Rixensart	138	0
Sint-Truiden	450	0
Sugny	75	0
Virton	136	48
Totaal federale centra	3 781	62

Rode Kruis centra

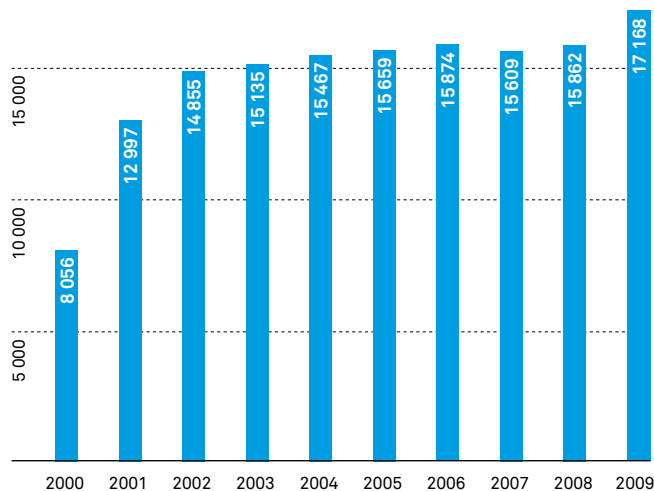
Alsemberg	165	0
Brugge	60	0
Deinze	55	0
De Foyer	24	0
Eeklo	100	0
Heusden-Zolder	94	94
Foyer Selah	94	0
Lanaken	218	8
Linkeroever	218	8
Lint	120	0
Menen	70	0
Overpelt	94	0
Sint-Niklaas	188	0
Wingene	100	0
Aywaille	249	6
Banneux	140	140
Bého	70	70
Dinant	240	240
Fraipont	334	14
Hastière	0	-75
Hotton	295	95
Manderfeld	185	0
Manhay	120	0
Natoye	200	0
Oignies-en-Thiérache	150	10
Rendeux	175	10
Yvoir	415	0
Totaal Rode Kruis centra	4 173	620

Socialistische mutualiteiten

Erezée	47	0
--------	----	---

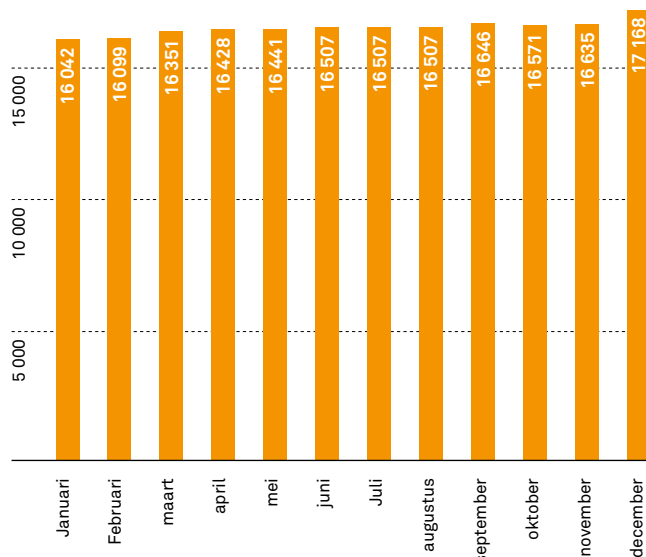
HUISVESTING IN PARTICULIERE WONINGEN

LOI's	7 657	464
Vluchtelingenwerk Vlaanderen	810	60
Ciré	700	100

TOTAAL**17 168****1 306****Evolutie totale opvangcapaciteit 2000-2009**

Noot: transitcentrum en de OOC's niet inbegrepen.

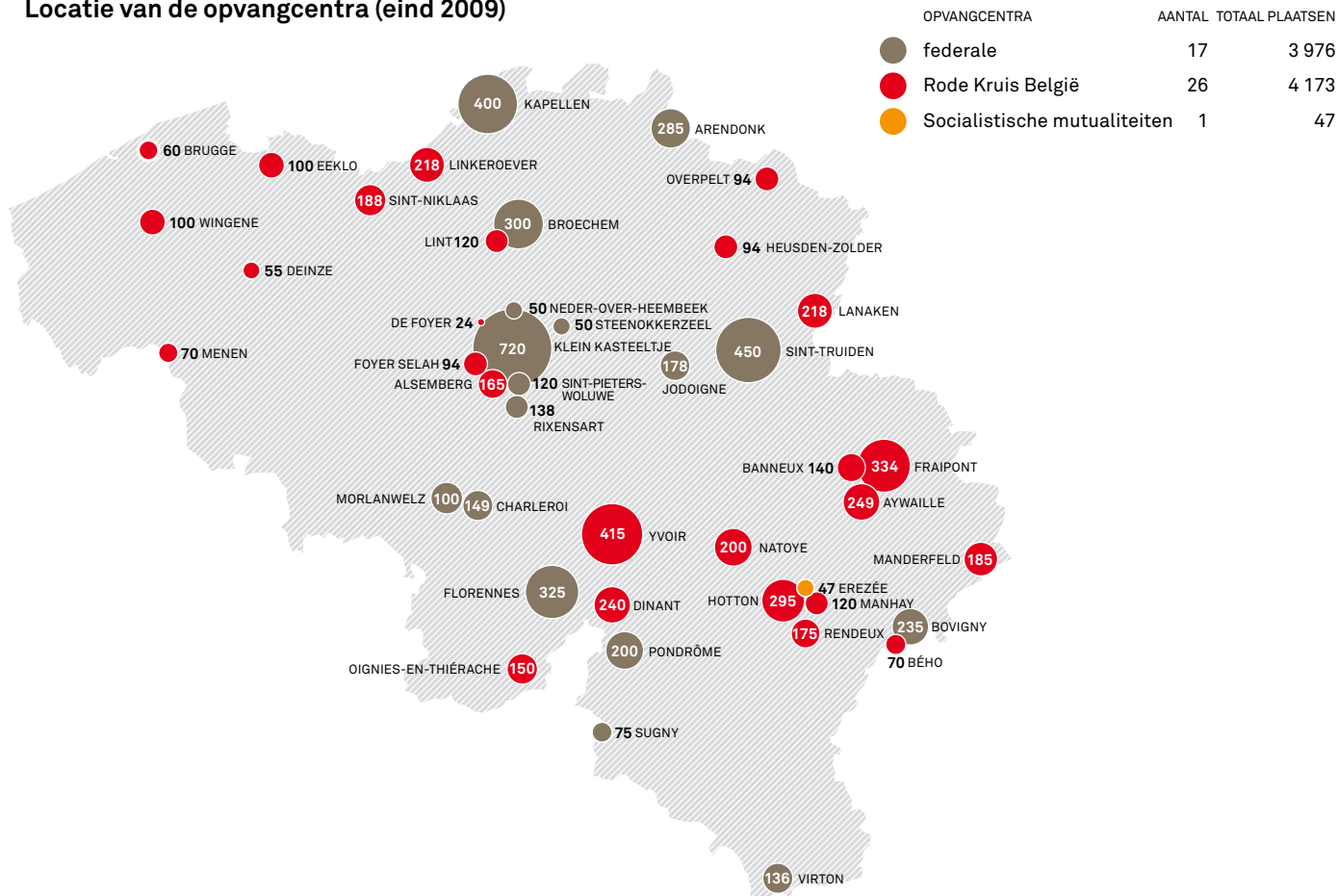
Situatie telkens in december.

Evolutie opvangcapaciteit in 2009

Note: transitcentrum en de OOC's niet inbegrepen.

* Transitcentrum, OOC's en de voorziening van bijkomende noodopvang niet inbegrepen.

Locatie van de opvangcentra (eind 2009)

Evolutie bezettingsgraad opvangnetwerk – 2009

	OPVANG-CAPACITEIT	BEZETTING ZONDER NOODOPVANG EN OOC'S	BEZETTING MET NOODOPVANG, HOTELS EN OOC'S	BEZETTINGS-GRAAD* %
Januari	16 042	15 919	16 098	100,3
Februari	16 099	16 011	16 180	100,5
Maart	16 351	16 277	16 426	100,5
April	16 428	16 464	16 689	101,6
Mei	16 441	16 440	16 891	102,7
Juni	16 507	16 448	17 435	105,6
Juli	16 507	16 344	17 646	106,9
Augustus	16 507	16 055	17 701	107,2
September	16 646	16 275	17 811	107,0
Oktober	16 571	16 592	18 152	109,5
November	16 635	16 544	18 036	108,4
December	17 168	16 655	18 164	105,8

* Deze bezettingsgraad vergelijkt het totaal aantal opgevangen personen met de structurele capaciteit (noodopvang en OOC's niet inbegrepen)

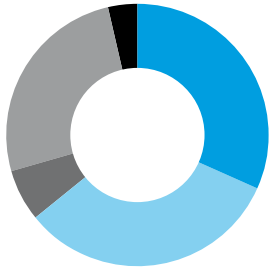
Bezettingsgraad per opvangaanbieder (eind 2009)

OPVANGAANBIEDER	CAPACITEIT	BEZETTING	BEZETTINGS-GRAAD
Fedasil (federale centra*)	3 781	3 915	103,5
Belgische Rode Kruis	4 173	3 743	89,7
Socialistische mutualiteiten	47	45	95,7
VwV - Ciré	1 510	1 478	97,9
OCMW (LOI)	7 657	7 474	97,6
Transit, OOC's en hotels**		1 509	
TOTAAL	17 168	18 164	105,8

* Noodopvang en OOC's niet inbegrepen.

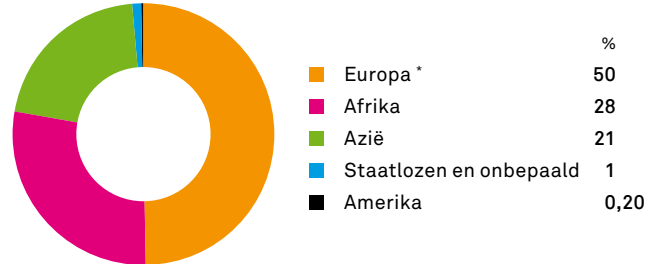
** Niet beschouwd als 'structurele' opvangplaatsen. Daarom worden ze niet opgenomen in de 'capaciteit', maar alleen in de kolom 'bezetting'.

Samenstelling van opgevangen huishoudens

	%
Volwassenen in gezinsverband	31,7
Minderjarigen in gezinsverband (begeleid)	32,6
TOTAAL personen in gezinsverband	64,3
Alleenstaande vrouwen	6,4
Alleenstaande mannen	25,9
Niet-begeleide minderjarigen	3,5
TOTAL alleenstaande personen	35,8

Herkomstcontinenten van de bewoners van de opvangstructuren

* Onderdanen uit Rusland, Turkije en de Kaukasuslanden zijn bij Europa geteld

Populatie in het opvangnetwerk volgens de procedure of de administratieve situatie*

	%	AANTAL PERSONEN
Lopende asielprocedure (DVZ, CGVS of RvV)	65	10 693
Personen waarvan een verlenging van hun verblijfstitel werd afgewezen (art. 7, lopende aanvragen van 9 ter inbegrepen)	9	1 441
In beroep bij de Raad van State in het kader van de oude asielprocedure	6	1 034
Afgewezen maar recht hebbend op opvang gedurende een overgangperiode (afgewezen personen die zich nog in de beroepstermijn bevinden inbegrepen)	6	1 015
Verblijfstitel maar binnen de overgangsfase naar maatschappelijke dienstverlening (erkende vluchtelingen, begunstigden van subsidiaire bescherming en geregulariseerden)	5	899
Opgevangen populatie op basis van K.B. 24-06-2004 (illegalen met behoevende minderjarigen)	4	627
Ontvankelijke aanvragen tot regularisatie om medische redenen (9 ter)	3	453
In beroep bij de Raad van State in het kader van de nieuwe asielprocedure (filterprocedure en toegelaten beroepen samengevoegd)	1	144
Bijzondere gevallen van niet-begeleide buitenlandse minderjarigen	1	109
TOTAAL	100	16 415

* Onvolledige gegevens voor sommige LOI's

Herkomstlanden van de bewoners van de opvangstructuren*

HERKOMSTLAND	AANTAL OPGEVANGEN PERSONEN	%
Rusland (Tsjetsjenië inbegrepen)	2 687	16,4
Servië	1 923	11,7
Armenië	1 464	8,9
Afghanistan	1 236	7,5
Guinée	1 009	6,1
DR Congo	697	4,2
Irak	687	4,2
Iran	439	2,7
Kosovo	422	2,6
Angola	330	2,0
Rwanda	307	1,9
Georgië	296	1,8
Kameroen	291	1,8
Syrië	269	1,6
Macedonië (FYROM)	213	1,3
Albanië	206	1,3
Togo	197	1,2
Slovakije	189	1,2
Algerije	185	1,1
Somalië	159	1,0
Andere (83 landen)	3 209	19,5
TOTAAL	16 415	

* Onvolledige gegevens voor sommige LOI's

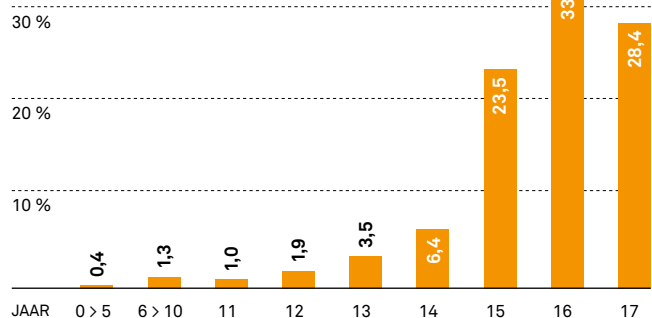
Opvangcapaciteit voor niet-begeleide buitenlandse minderjarigen (NBBM) (in detail)

FEDERALE CENTRA	
OOO van Neder-over-Heembeek	50
OOO van Steenokkerzeel	50
Florennes	40
Jodoigne	22
Kapellen	36
Morlanwelz	20
Klein Kasteeltje	40
Rixensart	20
Sint-Truiden	60
TOTAAL federale centra (OOO's inbegrepen)	338
CENTRA RODE KRUIS VLAANDEREN	
Deinze	19
Lanaken	28
Sint-Niklaas	24
TOTAAL centra Rode Kruis Vlaanderen	71
LOKALE OPVANGINITIATIEVEN (LOI)	
Assesse	26
Alken	3
Geel	17
Gembloux	13
Heist-op-den-Berg	10
Kruibeke	6
Philipeville	4
Puurs	8
Sint-Amands	3
Vosselaar	8
Waregem	7
Wommelgem	10
TOTAAL Lokale opvanginitiatieven	115
TOTAAL	524

Voornaamste herkomstlanden NBBM aangekomen in de 2 oriëntatie- en observatiecentra van Fedasil (OOO)

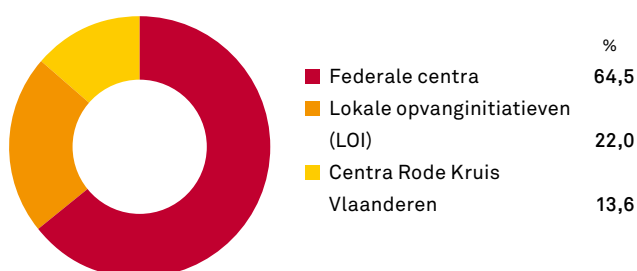
HERKOMSTLAND	AANTAL OPGEVANGEN JONGEREN	%
Afghanistan	340	31,6
Guinée	161	15,0
Marokko	97	9,0
Irak	60	5,6
Algerije	57	5,3
DR Congo	43	4,0
Indië	21	2,0
Servië	21	2,0
Somalië	21	2,0
Palestijns grondgebied	15	1,4
Rusland	14	1,3
Angola	13	1,2
Kameroen	13	1,2
Mongolië	11	1,1
Rwanda	10	0,9
Andere (47 landen)	177	16,5
TOTAAL	1 074	

Leeftijd van de NBBM *

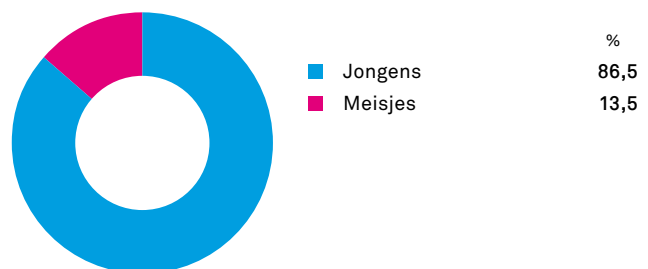

* Gebaseerd op aankomst in de OOO's.

Verdeling opvangcapaciteit NBBM per opvangaanbieder

Geslacht van de NBBM *

* Gebaseerd op aankomst in de OOO's.

Hotel in Leuven.

Verdeling van de maaltijdcheques (6 € per persoon per dag).

Subsidies

Subsidies toegekend door Fedasil in 2009

Fedasil verleent subsidies in het kader van specifieke overeenkomsten.

Het Agentschap steunt verschillende types van projecten die rechtstreeks verband houden met asielzoekers of met andere begunstigden van de opvang, ongeacht of die al dan niet in een opvangstructuur verblijven.

BEGUNSTIGDE	PROJECT	MAXIMUMBUDGET (ONDER VOORBEHOUD VAN CONTROLE)
Mentor-Escale	Begeleiding van niet-begeleide minderjarigen	227 580
BCHV	Juridische bijstand	133 950
Convivium	Steun bij de overgang naar financiële steun	118 010
Synergie 14	Opvang en noodopvang van niet-begeleide minderjarigen	86 190
Ulysse	Psychologische opvolging van de begunstigden van opvang	70 940
Sétis wallon	Sociale vertaal- en tolkdienst	50 000
Sétis bruxellois-Ciré	Sociale vertaal- en tolkdienst	50 000
Brussel Onthaal	Sociale vertaal- en tolkdienst	34 690
Vluchtelingenwerk Vlaanderen	De Noordpool (opvangpunt voor asielzoekers)	28 541
Bruxelles Accueil	Sociale vertaal- en tolkdienst	15 310
CGVS/EVF	Informatie-dvd voor asielzoekers	14 165
TOTAAL		829 376

Samu social (Brussel).

**Opvang van asielzoekers in opvangstructuren
voor daklozen (mei-oktober 2009).**

Adressenlijst

Instanties betrokken bij de asielopvang

FEDASIL

Hoofdzetel

Kartuizersstraat 21
1000 Brussel
T +32 2 213 44 11
F +32 2 213 44 22
info@fedasil.be
www.fedasil.be

Dispatching Fedasil

WTC II
Antwerpsesteenweg 59 B
(1ste verdieping)
1000 Brussel
T +32 2 793 82 40
F +32 2 203 60 04

REGIONALE BUREAUS VAN HET FEDASIL- OPVANGNETWERK

Regio 1

Oost- en West Vlaanderen

Tenderstraat 14
9000 Gent
T +32 9 235 48 60
F +32 9 235 48 69

Regio 2

Limburg, Vlaams Brabant, Antwerpen, Brussel

Vital Decosterstraat 46/2
3000 Leuven
T +32 16 31 48 30
F +32 16 31 48 39

Regio 3

Henegouwen, Namen, Waals Brabant (west)

CUNIC
Avenue Général Michel 1B
6000 Charleroi
T +32 71 27 02 90
F +32 71 27 02 99

Regio 4

Luik, Luxemburg, Waals Brabant (oost)

Bd de la Constitution 95
4000 Liège
T +32 4 340 20 80
F +32 4 340 20 89

FEDERALE OPVANGCENTRA**Arendonk**

Grens 77
2370 Arendonk
T +32 14 40 52 50
F +32 14 40 52 68
info.arendonk@fedasil.be

Bovigny

Chemin de Courtil 71x
6671 Bovigny
T +32 80 28 20 70
F +32 80 42 09 35
info.bovigny@fedasil.be

Broechem

Van den Nestlaan 64b
2520 Broechem-Ranst
T +32 3 727 12 60
F +32 3 727 12 68
info.broechem@fedasil.be

Charleroi

Parc industriel 2e rue 24
6040 Charleroi
T +32 71 34 90 80
F +32 71 34 90 96
ata.bruce@fedasil.be

Florennes

Rue Henry de Rohan Chabot 120
5620 Florennes
T +32 71 68 11 00
F +32 71 68 11 05
info.florennes@fedasil.be

Jodoigne

Chaussée de Hannut 141
1370 Jodoigne
T +32 10 47 66 00
F +32 10 47 66 71
info.jodoigne@fedasil.be

Kapellen

Kazerneweg 35
2950 Kapellen
T +32 3 660 19 00
F +32 3 660 19 40
info.kapellen@fedasil.be

Klein Kasteeltje

Negende Linielaan 27
1000 Brussel
T +32 2 250 05 11
F +32 2 250 04 82
info.kleinkasteeltje@fedasil.be

Morlanwelz

Chaussée de Mariemont 92
7140 Morlanwelz
T +32 64 23 96 40
F +32 64 23 96 60
info.morlanwelz@fedasil.be

Neder-over-Heembeek

(Centrum voor niet-begeleide buitenlandse minderjarigen)
Militair Hospitaal Koningin Astrid
Bruynstraat 11-20
1120 Brussel
T +32 2 264 54 33
F +32 2 264 41 90
isabelle.plumat@fedasil.be

Poelkapelle

Stadensesteenweg 68
8920 Langemark-Poelkapelle
T +32 51 48 06 20
F +32 51 48 06 22
info.poelkapelle@fedasil.be

Pondrôme

Rue du Tombois 4
5574 Pondrôme
T +32 82 68 70 50
F +32 82 68 70 59
info.pondrome@fedasil.be

Rixensart

Rue du Plagniau 1
1330 Rixensart
T +32 2 655 10 20
F +32 2 652 34 69
info.rixensart@fedasil.be

Sint-Pieters-Woluwe

(Transitcentrum)
Palmboomstraat 80
1150 Brussel
T +32 2 734 78 91
F +32 2 733 43 00
gregory.bluck@fedasil.be

Sint-Truiden

Montenakenweg 145
3800 Sint-Truiden
T +32 11 69 75 00
F +32 11 69 75 55
info.sint-truiden@fedasil.be

Steenokkerzeel

(Centrum voor niet-begeleide buitenlandse minderjarigen)
Keizerinlaan 2
1820 Steenokkerzeel
T +32 2 755 23 60
F +32 2 757 97 53
info.steenokkerzeel@fedasil.be

Sugny

Voies de Bohan 245
5550 Sugny
T +32 61 27 57 70
F +32 61 27 57 79
info.sugny@fedasil.be

Virton

Rue Croix le Maire 9
6760 Virton
T +32 63 58 98 90
F +32 63 58 98 99
mojgan.nyknam@fedasil.be

RODE KRUIS VLAANDEREN**Hoofdzetel:**

Motstraat 40
2800 Mechelen
T +32 15 44 33 22
F +32 15 44 33 11
www.rodekruis.be

Opvang voor asielzoekers (OPA):

Motstraat 40
2800 Mechelen
T +32 15 44 35 40
F +32 15 44 33 06
opvangasielzoekers@rodekruis.be

**CROIX-ROUGE DE BELGIQUE
COMMUNAUTÉ FRANCOPHONE****Hoofdzetel:**

Stallestraat 96
1180 Brussel
T +32 2 371 31 11
F +32 2 646 04 39
www.croix-rouge.be

Accueil des demandeurs d'asile (ADA):

Rue de Durbuy 140
6990 Melreux
T +32 84 36 00 82
F +32 84 36 00 88
info-ada@redcross-fr.be

**VERENIGING VAN DE STAD
EN DE GEMEENTEN VAN
HET BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK GEWEST
(VSGB)**

Aarlenstraat 53/4
1040 Brussel
T +32 2 238 51 40
F +32 2 280 60 90
welcome@avcb-vsgeb.be
www.avcb-vsgeb.be

**VERENIGING VOOR VLAAMSE
STEDEN EN GEMEENTEN (VVSG)**

Paviljoenstraat 9
1030 Brussel
T +32 2 211 55 00
F +32 2 211 56 00
info@vvsg.be
www.vvsg.be

**UNION DES VILLES
ET DES COMMUNES
DE WALLONIE (UVCW)**

Rue de l'Etoile 14
5000 Namur
T +32 81 24 06 11
F +32 81 24 06 10
commune@uvcw.be
www.uvcw.be

**VLUCHTELINGENWERK
VLAANDEREN**

Gaucheretstraat 164
1030 Brussel
T +32 2 274 00 20
F +32 2 201 03 76
info@vluchtelingenwerk.be
www.vluchtelingenwerk.be

CIRÉ

Rue du Vivier 80/82
1050 Bruxelles
T +32 2 629 77 10
F +32 2 629 77 33
cire@cire.irisnet.be
www.cire.irisnet.be

MUTUALITÉS SOCIALISTES

Centre d'accueil Belle Vue
Rue des Combattants 12
6997 Erezée
T +32 86 47 70 02
F +32 86 47 78 50
c.spajners@skynet.be

Andere instanties

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Leuvenseweg 1
1000 Brussel
T +32 2 500 21 11
F +32 2 500 21 28
info@ibz.fgov.be
www.ibz.fgov.be

DIENST VREEMDELINGENZAKEN (DVZ)

WTC II
Antwerpsesteenweg 59B
1000 Brussel
T +32 2 793 80 00
F +32 2 274 66 91
helpdesk.dvzoe@dofi.fgov.be
www.dofi.fgov.be

COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN (CGVS)

WTC II
Koning Albert II-laan 26A
1000 Brussel
T +32 2 205 51 11
F +32 2 205 51 15
cgvs.info@ibz.fgov.be
www.cgvs.be

RAAD VOOR VREEMDELINGEN- BETWISTINGEN (RVV)

Laurentide
Gaucheretstraat 92-94
1030 Brussel
T +32 2 791 60 00
F +32 2 791 62 26
info.rvv-cce@ibz.fgov.be
www.rvv-cce.be

RAAD VAN STATE

Wetenschapsstraat 33
1040 Brussel
T +32 2 234 96 11
F +32 2 234 98 65
info@raadvt-consetat.be
www.raadvst-consetat.be

HOOG VN-COMMISSARIAAT VOOR DE VLUCHTELINGEN (UNHCR)

Van Eyckstraat 11b
1050 Brussel
T +32 2 627 59 99
F +32 2 627 17 30
belbr@unhcr.org
www.unhcr.org

INTERNATIONALE ORGANISATIE VOOR MIGRATIE (IOM)

Montoyerstraat 40
1000 Brussel
T +32 2 287 70 00
F +32 2 287 70 06
mrfbrussels@iom.int
www.belgium.iom.int

BELGISCH COMITÉ VOOR HULP AAN DE VLUCHTELINGEN (BCHV)

Defacqzstraat 1 B10
1000 Brussel
T +32 2 537 82 20
F +32 2 537 89 82
info@cbar-bchv.be
www.cbar-bchv.be

Een rij wachtenden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

In 2009 werden er 17 186 asielaanvragen ingediend in België

(dit komt overeen met 22.785 personen).

FEDASIL
hoofdzetel
Kartuizersstraat, 21
1000 Brussel
T 02 213 44 11
info@fedasil.be

.be

www.fedasil.be